

Armixx

25

zšarménská

podzim 2024

Podzim 2024 v tomto čísle:

Úvodem

3-5

Otevírací článek, úvodník i Slovo ředitele jako vždy na svém místě.

Šest roků změn

6-10

Pan ředitel nás provede školou a představí některé ze změn, jež se tu udály.

Když do školy prší

11

Prší, prší, jen se leje... jenže už nějak moc dlouho!

Naši plavci v Mexiku, na Hradě i při sportu

13-20

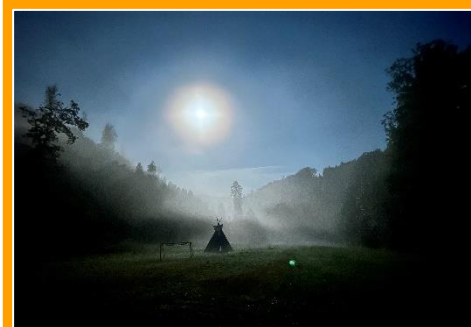
Přečtěte si reportáže Tomáše Doubravy o vrcholných závodech sezóny, o cestě našich plavců do Mexika, i rozhovory, které uskutečnili členové redakční rady Armixxu. Co naše sportovce na cestě zaujalo? A jaké byly pocity naší žákyně při setkání s prezidentem? Reportérky se umí dobře ptát, i proto se zde můžete dozvědět mnoho zajímavého.

Letní fotosoutěž

21-27

Zavzpomínejte na léto spolu s vítězi tradiční fotosoutěže Armixxu.

Červnové návraty

28-35

aneb Co se loni do Armixxu už nevešlo. Uzávěrka čísla je neúprosná, avšak ve škole se pořád něco děje...

Erasmus+

36-40

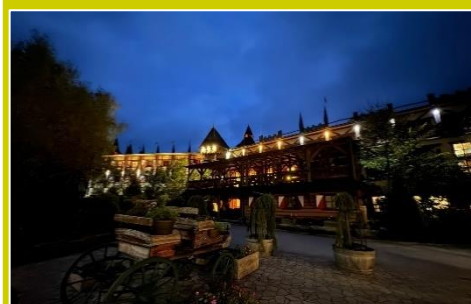
I když počasí bylo často deštivé, program partnerské školy v Koperu „Na moři jsme doma“ jsme si užili.

Adaptační výlety

41-45

Je možné zažít i ve škole dobrodružství? Nejen páťáci a šestáci vám ukáží, jak na to!

1. stupeň a ŠD

49-61

Co je letos nového na 1. stupni a ve školní družině?

Na 2. stupni

62-70

A jaké novinky se v Armixxu dozvíme ze tříd 2. stupně?

Časopis Armixxx

Redakce Armixxu:

Ivana Coufalová, Lenka Vašíčková, Monika Komárková, Kateřina Slezáková; 9. A: Jakub Kareš, 8. A: Hana Bierová, Tomáš Boreš, Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, Samuel Nezval, Viktor Pešek, Ondřej Rybka, Michaela Soukupová, Viktória Vavrová; 5. A: Petr Bier, Adéla Brodská, Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Daniel Havlíček, Julie Hryha, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Tobiáš Jan Klusák, Isabella Karešová, Šimon Ondráček, Nikol Osvaldová, Simona Prudká, Nela Veselská; 5. B: Filip Brandejs

Příští uzávěrka 10. ledna 2025
armix@zsarmenska.cz

Patronát devítek

Mgr. Alexandra Koupilová

V letošním roce pan ředitel oprášil dřívější tradici, a to patronát devátých tříd nad prvňáčky. Deváté ročníky přijaly tuto tradici za svou a v prvním zářijovém týdnu se poprvé s prvňáčky setkaly. Třída 9. A navštívila 1. A, 9. B se vydala za 1. B a 9. C přišla k 1. C.

Po seznámení se třídy společně vydaly na prohlídku školy a II. stupně. Devátáci ruku v ruce s prvňáčky navštívili tělocvičnu, ukázali jim venkovní hřiště a plavecký bazén. Také jim

představili prostory školního klubu a prostory odborných učeben.

Třídní učitelé 9. ročníků se domluvili s třídními učitelkami prvňáčků na společných akcích, aktivitách a návštěvách, které v průběhu roku společně podniknou. Doufáme, že tato spolupráce bude pro všechny přínosem a že prvňáčkům usnadníme jejich první rok ve škole, a pro devátáky to bude mírné odreagování před přijímacími zkouškami, které je čekají.

Podzim 2024

Vážení čtenáři,

v obchodech se již začalo prodávat vánoční zboží, dny se krátí, noční teploty se dostaly pod nulu. Vám se dnes dostává do rukou podzimní číslo našeho časopisu ARmix, které, jak jste si jistě všimli, „obléklo nový kabát“. Snad se vám bude líbit tak, jak nám dělalo radost jej pro vás tvořit.

Již 25. číslo mapuje zářijové dny nového školního roku, zastavíme se v prvních ročnících, které letos od prvních dnů navázaly spolupráci s těmi nejstaršími, žáky devátých tříd. Ve fotografiích se podíváme na změny, které se za posledních šest let udály na naší škole. Ani nám se nevyhnuly důsledky letních dešťů; vytopená škola, zatečení, zničené pomůcky, nábytek, výmalba... Naštěstí je již vše za námi a život školy jde dál. Na stránkách se přesvědčíte, že je bohatý a pestrý, přečtete si o mobilitě žáků pátých ročníků do Slovinska v rámci projektu Erasmus+, o adaptačních kurzech, o žákovském parlamentu, dění v družině, úspěších a akcích žáků ve škole i v bazéně, třeba v tom v Mexiku.

Také jsme se vrátili v čase ke vzpomínkám na loňský školní rok.

Pro nás nejzajímavější byl rozhovor s Emou Zatloukalovou, která byla pozvána na Hrad. Ano, na ten pražský. A při jaké příležitosti? Začtete se a dozvíte se, co vše se podařilo vašim ratolestem v prvních měsících školního roku.

Přejeme vám příjemné čtení.

Vaše redakce

Slovo ředitele

„Pro život, ne pro školu se učíme.“

Seneca,
římský filozof,
4–65 př. n. l.

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte podzimní číslo školního časopisu ARmixxx.

A co je u nás nového?

Po slunečném, ale i dosti deštivém létě nastal teplý podzim. Zahájili jsme nový školní rok a kromě stávajících žáků jsme přivítali 67 prvňáčků. Žákům započala výuka, i když prvních 14 dní bez klasifikace. Doprovází ji řada zajímavých školních akcí, nesmíme zapomenout ani na různé znalostní a pohybové soutěže. Kromě výuky pokračujeme v různých projektech. V rámci projektu ERASMUS+ rozvíjíme mezinárodní spolupráci se slovinskými základní školami (Osnovna šola Antona Ukmarja Koper), žákovský parlament pracuje v rámci projektu Participativní rozpočet do škol, školní jídelna se inspirovuje v projektu Skutečně zdravá škola. Rovněž pokračujeme v rámci projektu Síť brněnských otevřených škol, Trenéři do škol, Šablony JAK, Ovoce a zelenina do škol, Mléko do škol a další.

Konaly se první třídní schůzky. Začaly pracovat kroužky.

A o tom všem a o dalším životě naší školy se dočtete v našem časopisu.

A co je nového v budově školy?

Není možné odpovědět jinak než NOVÁ STŘECHA celé školy. Tato rozsáhlá investiční akce s názvem Oprava hydroizolace střešního pláště na vybraných pavilonech ZŠ Arménská 21 probíhala v období od 15. července do 30. října. Financování zajistila MČ Brno-Bohunice ve spolupráci s Magistrátem města Brna. Vzhledem k opakovanému zatékání do prostor školy v minulém školním roce byl nejvyšší čas. Bohužel klimatické podmínky během letních měsíců opravě „přály“, a tak jsme si opětovně a opakovaně užili zatečení do celé školy, a to do všech jejích prostor, včetně přízemí. Nicméně rekonstrukci jsme přežili, školní rok zahájili a nyní finalizujeme s opravou omítek a výmaleb.

zš arménská

Kromě střechy jsme se zabývali i některými dalšími opravami, jako je dokončení výmalby šaten a oprav posledních dvou kabinetů pro pedagogy v pavilonu A, ve spodní chodbě jsme instalovali nové dveře, realizovala se výmalba tělocvičny a výměna jejích vstupních dveří pro cizí nájemníky. Proběhla údržba zeleně a prořezy keřů v areálu školy. Dále jsme museli řešit i havárii splaškové kanalizace vedoucí pod tělocvičnou a bazénem.

Stejně jako několik stovek škol v republice i my jsme se stali cílem výhružných e-mailů ohledně umístění nálože v budově. Nicméně po konzultaci s Policií ČR byla tato výhružka vyhodnocena jako nízko nebezpečná a naštěstí planá. Škola byla zkontrolována i psivodem se psem od Městské policie Brno.

Vážení rodiče, vážení kolegové, milí žáci, děkujeme vám za trpělivost v souvislosti s rekonstrukcí střechy školy a s tím spojenými omezeními.

Příjemné podzimní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zš rménská

Šest let práce a změn na ZŠ Arménská

Mgr. Petr Holánek, ředitel ZŠ

Základní škola Brno, Arménská 21 zahájila svoji činnost v Bohunicích v roce 1976, kdy byla slavnostně otevřena, nicméně téměř ještě dva roky trvalo, než byla dobudována kompletně (tělocvična, bazén).

Od této doby se na pozici ředitele vystřídali tři dámy a dva pánové. Od 1. září 2018 byl do funkce jmenován Mgr. Petr Holánek. Před ním stála výzva v modernizaci školy, a to jak v rámci budovy, tak v pedagogickém procesu. Díky tomu, že na škole působila řada kvalitních a zkušených pedagogů, měl na co navazovat.

Vzdělávací a výchovný proces staví škola na třech pilířích – kvalitní, bezpečná a otevřená škola:

Kvalitní škola – ví, kam chce směřovat, a jde úspěšně za svým cílem (inspirujeme se doporučeními České školní inspekce)

Bezpečná škola – dítě je zde v bezpečí a cítí se bezpečně (spolupracujeme s Asociací bezpečná škola, zaměřujeme se na celkovou prevenci)

Otevřená škola – je zdravá a motivující (jsme členy Sítě brněnských otevřených škol)

Zapojení školy

Škola je vedena jako Fakultní škola při PedF MUNI a dále spolupracuje s FSS a LF MU. Dlouhodobým partnerem je KPSP Kometa Brno. Je členem Sítě brněnských otevřených škol. Spolupracuje se školskými pedagogickými zařízeními (PPP, SPC), s Knihovnou JM v Brně, s Lužánkami – SVČ, s Asociací Bezpečná škola, s Krajským ředitelstvím policie JMK, s Vazební věznicí Brno a s Domem zahraniční spolupráce. A samozřejmě s MČ Brno-Bohunice.

Vzdělávání

V rámci výuky jsme upravili školní vzdělávací program a důraz je kladen na výuku hlavních předmětů (český jazyk, matematika, anglický jazyk) se zaměřením na sport (plavání) a nabídku povinně volitelných předmětů a nabídku kroužků. Pro naši školu je charakteristický nižší počet žáků ve třídě a individuální přístup k žákům se SVP.

Škola pořádá celoškolní projektový den, zapojuje se do Nocí s Andersenem, realizuje preventivní akci Noc bez drog, pořádají se besedy, exkurze, vědomostní a sportovní soutěže, sportovní dny, lyžařské výcviky, výlety a školy v přírodě. Pravidelně pořádáme pro budoucí prvňáčky a jejich rodiče Den otevřených dveří a Zábavné odpoledne. V rámci školy pracuje Školní poradenské pracoviště, které zajišťuje výchovné poradenství, kariérové poradenství, prevenci a preventivní programy i psychologickou pomoc.

Prezentace školy a komunikace

Škola má pravidelně aktualizované přehledné webové stránky a vydává velmi kvalitní školní časopis ARmixxx, který mapuje život školy. Pravidelně přispíváme i do městského zpravodaje Naše Bohunice.

Hlavním komunikačním kanálem s rodiči je informační systém školy Škola Online, všichni zaměstnanci mají služební e-maily a členové vedení a pověřeni zaměstnanci služební telefony.

V rámci přihlašování a plateb za školní akce používáme systém E-přihlašování a platby.

Projekty školy

Škola se zapojuje do řady projektů. Za velký úspěch považujeme získání akreditace v rámci projektu ERASMUS+, díky níž měla možnost řada žáků i zaměstnanců vycestovat na studijní pobyty do Slovinska, kde máme partnerské školy (OŠ Naklo, OŠ Antona Ukmarja Koper). Z projektů Šablony hradíme psychologa a školní asistentku. Škola je od začátku zapojena do projektu Participativní rozpočet do škol, kde se žáci v rámci školního parlamentu učí finanční gramotnosti a mají možnost si pořídit různé věci.

Dále jsme začali pracovat v rámci projektu Skutečně zdravá škola, který se zaměřuje mimo jiné na zdravé stravování. V rámci školní jídelny máme projekt Dietní stravování, tj. vaříme všechny možné diety pro naše žáky, nesmíme také zapomenout na projekty Ovoce a zelenina do škol, Mléko do škol, Recyklohraní a Trenéři do škol.

Opravy interiéru a vybavení školy

Po delší době stagnace bylo třeba zahájit opravy interiéru a vybavení školy. Vzhledem k tomu, že se snažíme o příjemné a moderní prostředí školy, byl do většiny tříd pořízen nový nábytek, tabule, LED zářivky, natažena wi-fi a místnosti byly vymalovány. Rovněž chodby dostaly nový kabát – nástěnky, dveře, značení, šatní skříně a zajímavou výzdobu.

Prostory před třídami (respiria) byly vybaveny sedacími vaky, stolním fotbálem a hokejem, stejně tak terasa školy. V rámci rekonstrukce odborných učeben byl zřízen školní klub, opravena počítačová učebna a keramika. Zrekonstruována byla i ranní družina a otevřena dvě oddělení odpolední družiny.

Bylo zakoupeno množství moderních pomůcek, pro podporu digitální gramotnosti investovala škola finanční prostředky do nákupů počítačů, notebooků i tabletů. V rámci podpory čtenářské gramotnosti byl školní klub vybaven školní knihovnou.

Pro důstojné jednání s rodiči byla zřízena hovorňa a z důvodu bezpečnosti vrátnice.

Stravování

Školní jídelna nabízí svačinky a dva druhy jídel, českou kuchyni a zdravou stravu (nabídka obědových salátů, zeleninový salátový bar, bufet s teplou zeleninou, dezerty) a také tematické týdny.

Rekonstrukce a havárie (řešeno ve spolupráci s MČ)

Proběhla rekonstrukce bazénu, školní kuchyně, střechy nad terasou nad pavilonem D (zelená střecha), terasy nad pavilonem D a výměňkové stanice (rozvody teplé vody a výměňků), podařilo se nám vyřešit i následující havárie, tj. vodovodního řádu (výměna 50 m potrubí), terasy nad pavilonem D (prosakování vody), splaškové kanalizace. Právě probíhá v rámci rekonstrukce oprava havarijního stavu střechy a prosakování dešťových svodů v různých místech budovy.

Nečekané situace, které naše škola nikdy nezažila

Naše škola zvládla se ctí epidemii covid-19, příliv ukrajinských uprchlíků (měli jsme dočasné detašované pracoviště a ukrajinskou devátou třídu), v rámci energetické krize jsme museli řešit výrazný nárůst cen energií.

Co nás čeká v dalším období?

Další zvýšení kvality výuky, zlepšení spolupráce s žáky i rodiči, budování odborných učeben a vedení školy takovým směrem, aby škola byla vlídná nejen pro žáky, ale i pro jejich rodiče a samozřejmě pro všechny zaměstnance a naplnilo se motto: *Cílem naší školy je nabízet žákům kvalitní výuku v bezpečném prostředí, což nevyklučuje současně i otevřenost školy všem.*

A to se může podařit jen společným úsilím všech zaměstnanců školy, rodičů a zřizovatele.

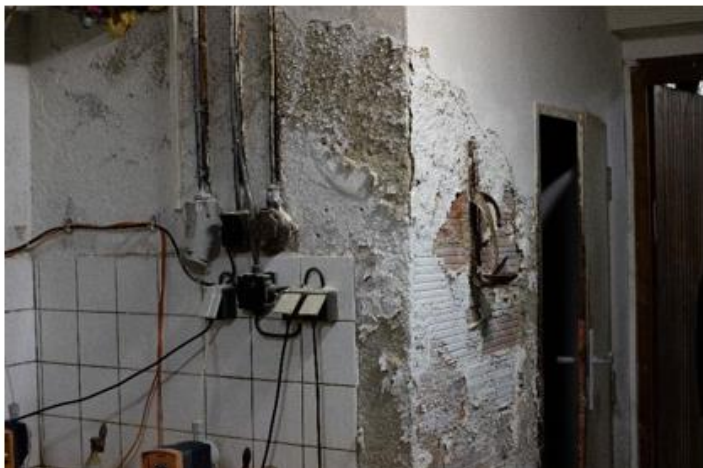
rok 2018

Proměny školy

rok 2021

Když do školy prší...

...tak se pak člověk někdy ptá, jestli to všechno nebylo zbytečné. Pak ale stejně nezbyvá než si vyhrnout rukávy a pustit se znovu do práce. Koneckonců, podívejte se sami.

Opravy střechy

Opravovat střechu školy za plného provozu bylo ještě náročnější, než se předem mohlo zdát. Když ale nezbývá nic jiného, musí se přikročit i k takovýmto krokům. Děkujeme všem – dětem, učitelům, vychovatelům, v neposlední řadě paním uklízečkám, panu školníkovi, sekretariátu školy i všem ostatním – za to, jak tuto nelehkou situaci zvládli.

Hlavní téma: Úspěchy našich plavců

Jak jsme objevovali Mexiko

Plavci z Arménské na International Children's Games

Tomáš Doubrava

Letos mělo několik plavců z Arménské opravdu netradiční prázdniny. Měli tu čest reprezentovat výpravu sportovců z Brna na Mezinárodních dětských hrách, které se letos konaly v mexickém Leónu. ICG (zkratka této akce) se již pořádají od 50. let minulého století a Brno bylo tehdy jedním ze zakládajících členů této obří akce. Soupeří mezi sebou sportovci z různých měst z celého světa. Letos jsme Brno reprezentovali v plavání, atletice a basketbalu. Na Hrách bylo více sportů, kterých se Brno tentokrát neúčastnilo. Celková účast na těchto hrách čítala okolo 2500 sportovců a trenérů.

Plavci, kteří dostali příležitost zúčastnit se, byli Albert Hynek, Jan Kos (8. B) a Ema Zatloukalová (9. B). Byli mezi dalšími 20 sportovci, které Brno do Mexika poslalo. Nejlépe z nich se umístila Ema Zatloukalová, která skončila na krásném 5. místě na 100VZ, a Albert Hynek, který byl 7. na 100Z. Honza sice v první desítce nebyl, ostudu však rozhodně neudělal.

Nutno říct, že jsme měli opravdu hodně všelijakých zážitků. Nebylo to jen cestování, které bylo samozřejmě náročné – dohromady jsme spočítali naše cestování z Brna až do Leónu na 21 hodin. Další zážitky samozřejmě následovaly. Samozřejmě Mexiko je úplně jiná kultura a země, než co můžeme najít v Evropě. Mají specifický přístup k životu, který spočívá v tom, že není třeba vše udělat hned, ale dá se to odložit na zítřek. Dále se vše řeší v klidu a s úsměvem a hlavně „ono to nějak dopadne“. To byl pro nás opravdu silný zážitek, na který jsme narazili úplně všude. Dalším velmi pěkným zážitkem byla návštěva místního akvária, památek a jiných místních zajímavostí.

Je třeba zde také zmínit výbornou mexickou kuchyni, která nás provázela celým pobytem. Jednak jsme se mohli přejíst

tzv. „tacos“, což jsou placky s čímkoliv a jsou vynikající. Dále bylo na výběr z dalších mnoha typických mexických jídel a nutno říct, že bylo vše velmi dobré a skutečně i v této oblasti bylo co objevovat. Stravování sportovců probíhalo na jednom místě v centru dění většiny sportů. Vše se připravovalo na místě, takže jídlo bylo čerstvé a skutečně skvělé. Na výběr byla celá řada jídel mexických nebo evropského typu. K tomu všemu nás obsluhovali usměvaví Mexičani.

V době soutěží jsme nejen závodili, ale také jsme podporovali i ostatní sportovce z naší výpravy. Holčákům se povedlo obsadit 3. místo a také atletům se podařila jedna zlatá medaile. Brno tedy ostudu v Mexiku neudělalo.

Protože jsme byli na sportovní akci, nebylo úplně mnoho času na cestovatelské objevování. Nicméně alespoň jsme viděli centrum města León a jeho dominantní katedrálu. Ovšem na zpáteční cestě na letiště v CDMX (zkratka hlavního města Ciudad de México) jsme měli čas zastavit se na prohlídku skutečně velmi významné historické památky i v celosvětovém měřítku. Byli jsme ve městě Teotihuacán, kde bývalo před 2500 lety město neznámé civilizace, ve kterém mělo žít až 200 000 lidí. Město je tvořeno mexickými pyramidami, z nichž jsou dvě hlavní: Pyramida Slunce a Pyramida Měsíce. Obě tyto pyramidy jsou monumentální a obestřeny stále tajemstvím. Zatím se ještě nepodařilo je zevnitř zcela probádat a celé toto místo na vás dýchá historií a tajemnem.

Z našeho pobytu jsme si tedy odvezli opravdu množství zážitků. Tímto bych chtěl poděkovat městu Brno za podporu těchto akcí a za to, že jsme se mohli zúčastnit. Myslím, že na to nikdy nezapomeneme.

Rozhovor s trenérem Tomášem Doubravou

Hana Bierová, Michaela Soukupová,
Viktória Vavrová, Armixxx, 9. A

Pane trenéře, jak jste se dozvěděl, že byli vaši plavci vybráni na mezinárodní závody do Mexika? Od koho jste se to dozvěděl, jak jste na to reagoval?

„Musím se přiznat, že výběr žáků jsem uskutečnil sám. Přišel nám pokyn z Magistrátu, že se něco takového bude konat, taková velká akce – Mezinárodní dětské hry v Mexiku, a že máme nominovat čtyři plavce, takže jsem žáky vybíral podle jejich výkonu.“

Žáci nám sdělili, že před závody probíhala velice intenzivní příprava. Na co jste se více zaměřili?

„Byla to spíše taková obecná příprava, aby plavci takzvaně nevychladli po mistrovství, protože měli v červnu mistrovství, pak měli Dětskou olympiádu a pak jim začaly prázdniny, takže tím pádem to byla taková udržovací verze tréninku, aby neztratili formu.“

Jak probíhalo plánování cesty a pobyt v Mexiku? Co vše to obnášelo? Kdo za tím vším stál?

„Plánování cesty a samotnou cestu realizoval Magistrát města Brna, konkrétně Odbor sportu. Na pomoc měli pana Olejníčka, který to vše zajišťoval: jednak organizaci dopravy na letiště do Vídně z Brna, pak zajištění letenek z Vídně do Madridu, z Madridu do Mexika City. Dále bylo potřeba zorganizovat cestu z Mexika City do samotného Leonu, který byl asi dalších 350 kilometrů místním autobusem, takže to určitě nebylo jednoduché.“

Kdo cestu a pobyt financoval?

„Všechno tady to financování probíhalo přes Magistrát města Brna, takže všechno bylo uhrazeno z rozpočtu města.“

Jak se plavcům na závodech dařilo?

„Plavcům se dařilo dobře. Ema Zatloukalová plavala výborně, skončila nejlépe na 50 metrů kraula, myslím že pátá. Potom Albert Hynek měl úspěch ve své disciplíně znak, byl sedmý. Takže se jim dařilo.“

Seznámil jste se na závodech s jinými trenéry plavání? Vyměnili jste si nějaké rady?

„Seznámil jsem se i s ostatními trenéry, byli to trenéři z celého světa – byli tam trenéři z Asie, z Kanady... s těmi jsme se hodně bavili. Potom tam byli samozřejmě i trenéři z Mexika a z celé Jižní Ameriky, takže i s nimi jsme se seznámili.“

Je nějaká věc, o kterou byste se s našimi čtenáři rád podělil?

„Že závody byly pro všechny strašně prospěšné a myslím si, že každý, kdo byl v nějaké takové zemi, si musí uvědomit, jak dobře se nám tu žije.“

Děkujeme za rozhovor!

Rozhovor s Emou a Honzou, účastníky ICG

Hana Bierová, Michaela Soukupová, Viktoria Vavrová,
Armixxx, 9. A

Ahoj, mohli byste se nám představit?

Em: „Jmenuji se Ema Zatloukalová, je mi čtrnáct let a závodně plavu.“

Honza: „Já jsem Honza Kos, rád hraju závodní hry, ale především rád sportuju.“

Jak jsi reagoval/a, když ses dozvěděl/a, že jsi byl/a vybrán/a na plavecké závody do Mexika?

Em: „Tak moje reakce byla taková, že jsem byla úplně nadšená, první, co mě napadlo, byl ten komplikovaný let a to jak se tam jako dostaneme, tak velká skupina lidí. Ale byla jsem rozhodně ráda a brala jsem to jako super nový zážitek.“

Honza: „Byl to šok, první dny jsem nemohl uvěřit svým vlastním očím, ale byl jsem šťastný, že jsem se mohl zúčastnit takových mezinárodních závodů.“

Jak plavecké závody probíhaly?

Em: „Tak plavecké závody probíhaly tak, že jsme dopoledne měli rozplavbový závod a odpoledne jsme měli tu příležitost plavat i finále, když jsme se tam teda dostali, dostávalo se tam osm nejlepších plavců s osmi nejlepšími časy. Já jsem si v nich mohla i zaplavat, takže to bylo super, a takto to fungovalo tři dny.“

Honza: „První dny jsme se seznamovali s městem a ve středu to celé začalo, v podstatě to bylo něco jako naše české závody, ale tady jsme měli základní rozplavby, a po rozplavbách, jestli jsme byli dostatečně rychlí a umístění do 8. místa, tak jsme měli jistotu, že jsme se dostali do finále.“

Jaká tomu všemu předcházela příprava, před těmi samotnými závody?

Em: „Tak já jsem se na to připravovala tak, že jsem týden před závody byla na dovolené v Chorvatsku, takže jsem si odpočinula. Ale samozřejmě že tam ta příprava byla a snažila jsem se i v tom moři plavat, ale ten odpočinek byl pro mě v ten moment prioritní, protože už jsem byla po celé sezóně hodně unavená, takže odpočinek byl na prvním místě.“

Honza: „Měli jsme společně s Albertem a Emou tréninky, a já jsem ještě k tomu chodil do posilovny, na masáže a do lázní.“

Myslíš si, že během příprav na závody ti chození do posilovny, na masáže či do lázní nějak napomohlo k tvému úspěchu?

Honza: „Myslím si že ano, protože jsem se v rámci té své přípravy alespoň trochu uvolnil.“

Na co jste se na trénincích spíše zaměřovali?

Honza: „Zaměřovali jsme se na techniku, na starty, na cvičení a na naše hlavní způsoby.“

Podařilo se ti na závodech vytvořit si nějaký osobní rekord?

Em: „Vzhledem k tomu, že moje sezóna byla velmi dlouhá a tyhle závody byly už o prázdninách a asi jsem byla už tak nějak unavená, tak se mi bohužel nějaký můj osobní rekord nepodařil.“

Honza: „Ano, povedlo se mi udělat svůj osobní rekord, konkrétně na 50 metrů prsa a byl jsem rychlejší o 0,8 s.“

Kolikátý/á jsi se na závodech umístil/a?

Em: „Můj nejlepší výkon bylo páté místo na sto metrů kraul.“

Honza: „Nejlépe jsem se umístil jako jediný z ročníku 2011 z disciplíny na 50 metrů prsa, byl jsem na osmém místě.“

Seznámili jste se na závodech s někým? Jste stále v kontaktu?

Em: „Na závodech jsem se seznámila hlavně s Čechy – s basketbalistkami. Jsou to fakt skvělé holky a jsem s nimi pořád v kontaktu, nějak si tak občas napíšeme, dáme si o sobě vědět. Ze zahraničí jsem se s nikým tak nějak do kontaktu nedala, protože to byly velmi chaotické závody a nebyl tam na to ani prostor.“

Honza: „Ano, s hodně lidmi jsem se seznámil a v kontaktu jsem s lidmi z Mexika, se třemi kluky, co jsme si na závodech domlouvali sombréro, a s jednou holčinou, která je taktěž z Mexika.“ (Pozn. sombréro = klobouk, který tvoří součást lidového kroje.)

Postřehl /a jsi nějaká nová slovíčka? Učil/a jsi naopak někoho česká slovíčka?

Ema: „Tak já si upřímně moc španělských slovíček nepamatuju, protože je to už nějaká doba, co jsme tam byli, takže jsem to už nějak vypustila, ale pamatuju si, že jednu skupinu holek jsme učili takový ty klasický český slovíčka, například ahoj, jak se máš, mám tě rád a tak podobně.“

Honza: „To je trochu vtipné téma. Naučil jsem se zdravít a kluky z Kostariky jsem učil česky – ahoj, Honza, auto a bazén. Já jsem se naučil základní slovíčka – Hola = Ahoj, Buenas noches = Dobrý večer, Buenas tardes = Dobré odpoledne, Adiós = Na shledanou, Buenas Dias = Dobrý den.“

Měla ta česká slovíčka, co jsi učil kluky z Kostariky, nějaký speciální význam, nebo to byla první slova, která tě napadla?

Honza: „Byla to spíš slova, která mě jako první napadla.“

Je nějaká věc, kterou si budeš pamatovat hodně dlouho?

Honza: „Když jsme vystoupili z autobusu a pod námi bylo patnáct centimetrů vody, protože v tu dobu tam byly záplavy.“

Ema: „Celkově celý ten zážitek, celé závody, celkově jaké to tam bylo, ale co si budu pamatovat fakt jako nadosmrti, tak to že když jsme tam byli, tak nás tam potkaly záplavy, tudíž tam bylo hodně šílené to dojíždění, protože ty záplavy byly opravdu velké – skoro tam plavala auta, takže to je takový nezapomenutelný zážitek.“

Jak to po výstupu z autobusu probíhalo?

Honza: „Bylo to jednoduché, museli jsme dojít k našemu hotelu, který byl asi 200 metrů od autobusu. A po zbytek času jsem pak musel chodit v žabkách, protože jsem měl promočené boty.“

Je něco, co tě zaskočilo nebo potěšilo?

Honza: „Zaskočilo mě kolik nás bylo soutěžících v kategorii mládež a dosti mě potěšily naměřené časy.“

Ema: „Zaskočilo mě to, jak ti lidé tam fungují, protože mají úplně jiný režim fungování. A potěšilo mě si vyzkoušet nějaké jiné zvyky, třeba jejich jídlo...“

Mohla bys nám prosím popsat, jaký mají lidé v Mexiku jiný režim fungování – z tvého pohledu?

Ema: „Rozhodně to mají časově jinak, protože moc neřeší, kde a jak v kolik budou, protože ten režim byl u nich vtipný v tom, že jsme měli třeba někde být a oni přijeli až za deset minut, takže ten čas v podstatě neřeší, jinak to chodí stejně jako u nás.“

Jaké jídlo jsi v Mexiku ochutnala, jak bys ho popsala?

Ema: „Jednou jsme šli do restaurace na večeři, tam jsem si dala tacos, ale on byl v podstatě takový bez chutě, takže jste si ho museli dochutit těmi jejími pálivými omáčkami.“

Jak bys zhodnotil počasí v Mexiku?

Honza: „Pocasí bylo proměnlivé, bylo příjemných 23 stupňů a nějaké dny byly ty záplavy a průtrže mračen.“

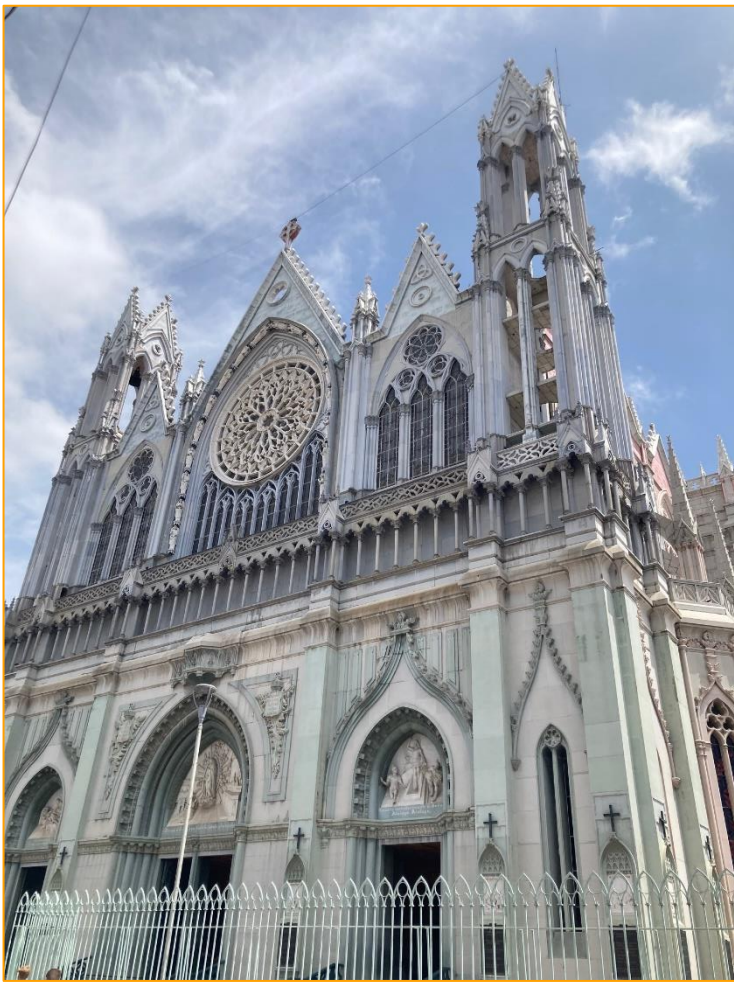
Je nějaká věc, kterou bys rád/a sdělil/a našim čtenářům?

Ema: „Ráda bych sdělila všem, aby dělali vše proto, aby byli šťastní a aby dostávali taky nějaké takové příležitosti, protože je to fakt super a můžete se posunout někam dál a být na sebe pyšní.“

Honza: „Neočekávejte výsledky bez tvrdého tréninku!“

Moc vám gratulujeme k umístění a děkujeme za reprezentaci a za skvěle podané výkony!

Emu na návštěvě u pana prezidenta

Michaela Soukupová, Viktória Vavrová, Hana Bierová, Armixxx, 8. A

Naše redaktorky vyzpovídaly žákyni 9. B Emu Zatloukalovou, která se s nimi podělila o své dojmy a zážitky z návštěvy, na kterou hned tak někoho nepozvou – z návštěvy u pana prezidenta.

Ahoj Emo. Můžeš našim čtenářům na úvod říct, z jakého důvodu tě pan prezident pozval na návštěvu na Pražský hrad?

„Pozval mě tam díky Olympiádě dětí a mládeže. Z kraje se vybírali nejúspěšnější sportovci s největším počtem medailí, byli jsme tam čtyři, takže jsem byla vybrána tady z těch čtyř sportovců.“

Jak jsi reagovala, když ti pozvánka k panu prezidentovi byla doručena?

„Byla jsem upřímně hodně v šoku a nechtěla jsem tomu moc věřit, protože přece s hlavou státu se nevidí každý a běžně... Takže jsem byla rozhodně v šoku, ale měla jsem radost.“

Byla jsi nervózní, když se návštěva blížila?

„Když se blížila, tak jsem si to ještě moc neuvědomovala, byla jsem trochu nervózní, určitě. Ale nějak výrazně asi ne.“

Absolvovala jsi před návštěvou nějaké osobní přípravy? Třeba vybírání oblečení, nějakou řeč apod...?

„Já jsem si koupila úplně nový kompletně set oblečení, protože jsme měli daný dresscode a musela jsem si ho pořídit, protože jsem nic takového doma neměla. Takže přípravy tam určitě byly.“

Jaký jste měli zadaný dresscode?

„Měli jsme zadaný business casual, takže jsem si musela vybrat nějaké jednoduché a zároveň slušné oblečení. Zvolila jsem jednoduché černé šaty, sáčko a lodičky. A doplňky jsem nějak neřešila, ty jsem měla svoje běžné, jenom jsem nechtěla nic výstředního, takže byly taky jednoduché.“

Jak návštěva probíhala?

„Probíhala to vlastně tak, že jsme přišli na místo, oni si nás odškrtli z listu hostů a šli jsme do Míčovny na Pražském hradě, kde měl proslov samotný pan prezident Petr Pavel a předsedové Českého olympijského výboru. Pak už tam probíhaly zajímavé konverzace mezi sportovci a panem prezidentem, mohli jsme se s ním i vyfotit, ale vzhledem k tomu, že na něho byl velký nátlak z médií, tak ne úplně každý se k němu dostal. Já to štěstí měla, takže fotografii s panem prezidentem mám. Potom si dělali fotku všichni, co tam byli. A to bylo asi všechno z našeho programu, protože pan prezident si na nás udělal chvíli, ale i ta chvíle se počítá, protože je hodně zaneprázdněn.“

Byla jsi během návštěvy Pražského hradu nervózní?

„Upřímně, nebyla jsem vůbec nervózní, byla jsem tam úplně v klidu, což mě samotnou překvapilo, protože jsem hodně stresový člověk. Hlavně jsem si to ale snažila užít. Ale byla jsem sama překvapena, že jsem nebyla ve stresu a že jsem nebyla ani trochu nervózní.“

Potkala ses s někým slavným? Jaký jsi z toho měla pocit?

„Mohla jsem se potkat s někým slavným, byli tam plavci, jako třeba David Kratochvíl (český paralympijský plavec, držitel tří olympijských medailí z Paříže, pozn. redakce), Kristýna Horská (vynikající česká plavkyně). Potkala jsem se s nimi a mám s nimi i fotku. Oni jsou taky sportovci, takže jsme spolu prohodili pár slov. Měla jsem z toho dobrý pocit, bylo to skvělé.“

Měla jsi nějaké přání, které se ti splnilo?

„Tak už asi jenom to, že jsem mohla vidět samotného pana prezidenta... Ne, že by to bylo nějaké moje přání, ale bylo to rozhodně nějakým způsobem splnění mých očekávání, proto jsem za to rozhodně ráda. A splnilo se mi přání, že ten můj sport, to, co dělám, někam vede a že mám za to vždycky nějakou takovou odměnu a že ten sport nedělám jenom tak.“

Co bys sdělila na závěr?

„Já jsem to říkala už v minulém rozhovoru, v rozhovoru o Mexiku, že když máte nějaké cíle a děláte nějaký sport, tak si ty cíle nastavte tak, abyste ze sebe měli radost.“

Děkujeme za rozhovor a přejeme ti hodně dalších sportovních úspěchů.

Plavci z Arménské na vrcholných závodech sezóny

Tomáš Doubrava

Celkem 21 plavců z naší školy se nominovalo na své vrcholné soutěže letní sezóny – Pohár Moravy jedenáctiletého žactva a Mistrovství dvanáctiletého, třináctiletého a čtrnáctiletého žactva a Mistrovství ČR juniorů. Na tyto akce pilně trénovali celé pololetí a jejich snaha se proměnila nejen v krásné osobní rekordy, ale také v medailová umístění.

Na Poháru jedenáctiletých v Prostějově sebrali medaile 3 naši plavci z 6. B Jakub Peší (5x zlato), Vanessa Venhudová (4x zlato, 1x stříbro a 1x bronz) a Sára Zatloukalová, která vybojovala 6x zlato! Ve štafetách jsme zde měli 2x zlato, 1x stříbro a 1x bronz.

Na MČR dvanáctiletých, které se konalo ve Znojmě, byl nejúspěšnějším plavcem Jakub Dufek ze 6. B, který se umístil celkem pětkrát na stupni vítězů. Ozdobil naši výpravu 3x bronzem, 1x stříbrem a 1x zlatem. Velmi úspěšní byli také borci ve štafetových závodech, když dvakrát zvítězili. I mezi děvčaty jsme měli medailové umístění, když Antonie Šťastná ze 7. A získala 1x stříbro a 1x bronz. Ostatní plavci ze 6. B se ale na závodech neztratili a přispěli pěknými osobními rekordy a krásnými umístěními.

Z MČR třináctiletých a čtrnáctiletých plavců konaného v Olomouci se o 14 medailí zasloužili Albert Hynek (8. B), který měl 3x zlatou a 1x stříbrnou medaili, Jan Kos z 8. B měl 1x stříbro a 1x zlato a Viktor Vopálka taktéž z 8. B bral 1x stříbrnou a 2x bronzovou medaili. Ve štafetě zaplavali kluci výborně a bylo z toho 1. místo! Na této akci také excelovala Ema Zatloukalová z 9. B, která vybojovala čtyři medaile, a to

1x bronzovou, 2x stříbrnou a 1x zlatou!

Je třeba také nezapomenout na Mistrovství ČR juniorů, které se konalo již v dřívějším termínu v Praze, a i tam naši plavci mohli slavit medailová umístění. Oliver Hynek vyplaval 1x zlato a 1x bronz.

Dohromady tedy naši plavci vyplavali na vrcholných akcích letní sezóny 46 medailí – z toho 10 bronzových, 9 stříbrných a 27 zlatých, za což jim patří velký dík a také gratulace. Nutno podotknout, že tyto výsledky jsou skutečně velkým úspěchem, protože jsme své zástupce na stupních vítězů měli ve všech věkových kategoriích. Za úspěchy na těchto vrcholných akcích jim osobně poblahopřál i pan ředitel na setkání, které se uskutečnilo ve školním klubu, a dostali od něj i malou odměnu.

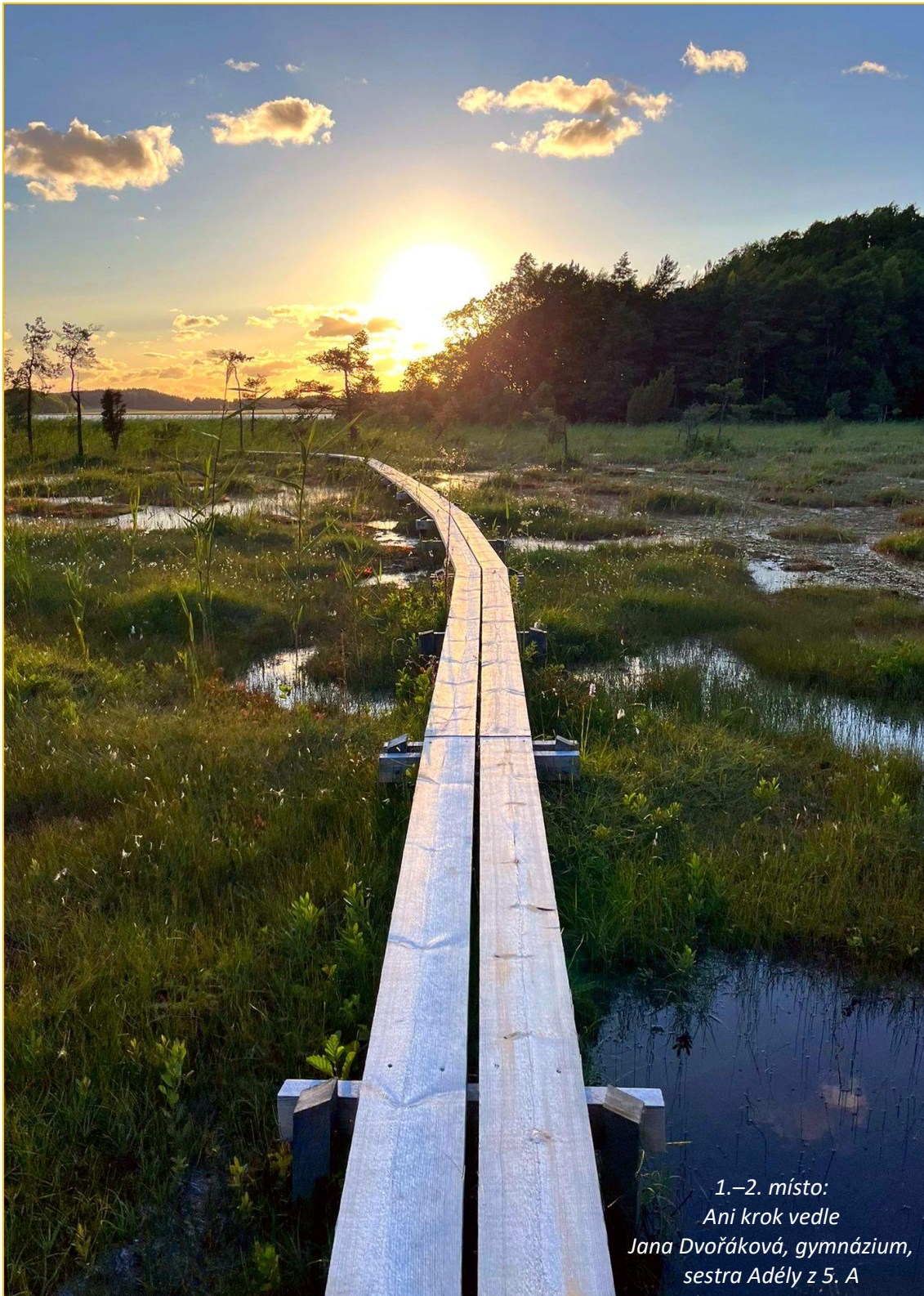
To ale nebylo vše. Poslední červnový týden se konala v Českých Budějovicích Olympiáda dětí a mládeže, kde jsme měli celkem 5 plavců: Ema Zatloukalová, Albert Hynek, Jan Kos, Viktor Vopálka a Michal Raus. Velkým úspěchem je už to, že se tolik plavců od nás ze školy nominovalo. Tato obří akce za účasti 4000 sportovců z celé ČR je prestižní událostí a slouží jako motivace pro mladé sportovce, aby jednou dosáhli i na velkou Olympiádu. Zde jsme také měli medailová umístění, a sice Albert Hynek měl 4x zlato, 1x stříbro a 1x bronz, Viktor Vopálka 1x stříbro a 1x bronz, Jan Kos 2x stříbro a Ema Zatloukalová 2x stříbro a 2x bronz. Ve štafetách se Jihomoravský kraj umístil celkem 2x a vyplavali 1x zlato a 1x stříbro. Všem díky za vzornou reprezentaci a přejeme i nadále mnoho úspěšných závodů!

Letní fotosoutěž Armixxu

1.–2. místo:
Ani krok vedle
Jana Dvořáková, gymnázium,
sestra Adély z 5. A

Hezký den,

zasíláme fotky do letošní fotosoutěže. Fotíme moc rádi, proto děkujeme za tuto soutěž, která nás baví. Prudcí

Nedostáváme děkovné e-maily často, a proto nás zpráva jedněch z pravidelných přispěvovatelů do naší fotosoutěže moc potěšila. I tentokrát se sešlo velké množství fotografií, jak v kategorii dětí, tak dospělých. Bylo vidět, že si prázdnin všichni užívají a fotí památky, krajinu, faunu i floru, posílají fotky rodinek, dětí, mazlíčků i divokých zvířat. Bylo těžké vybrat nejlepší fotografie, a tak o vítězi rozhodlo hlasování členů redakční rady. O první místo v kategorii dětí se dělí Adéla Dvořáková z 5. A a Lukáš Prudký ze 7. A, třetí místo obsadila Simona Prudká z 5. A. V kategorii dospělých zvítězila fotografie paní učitelky Veroniky Halfarové, druhé místo obsadila Jana Prudká, maminka Lukáše a Simony Prudkých, o bronz se dělí maminka Markéty Chmelařové ze 4. A a pan učitel Jan Melichárek.

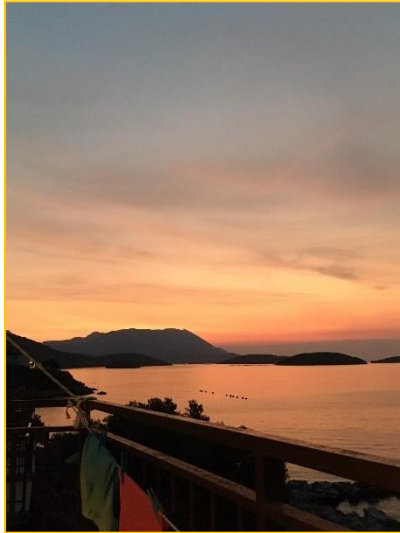
A co vy? Taky rádi fotíte? Vaše snímky jsou taky tak úžasné, jako ty z naší fotogalerie? Tak neváhejte, fotografujte, zdokonalujte se. Budeme se těšit na vaši účast v příští fotosoutěži.

1.-2. místo:
Kasprowy wierch
Lukáš Prudký, 7. A

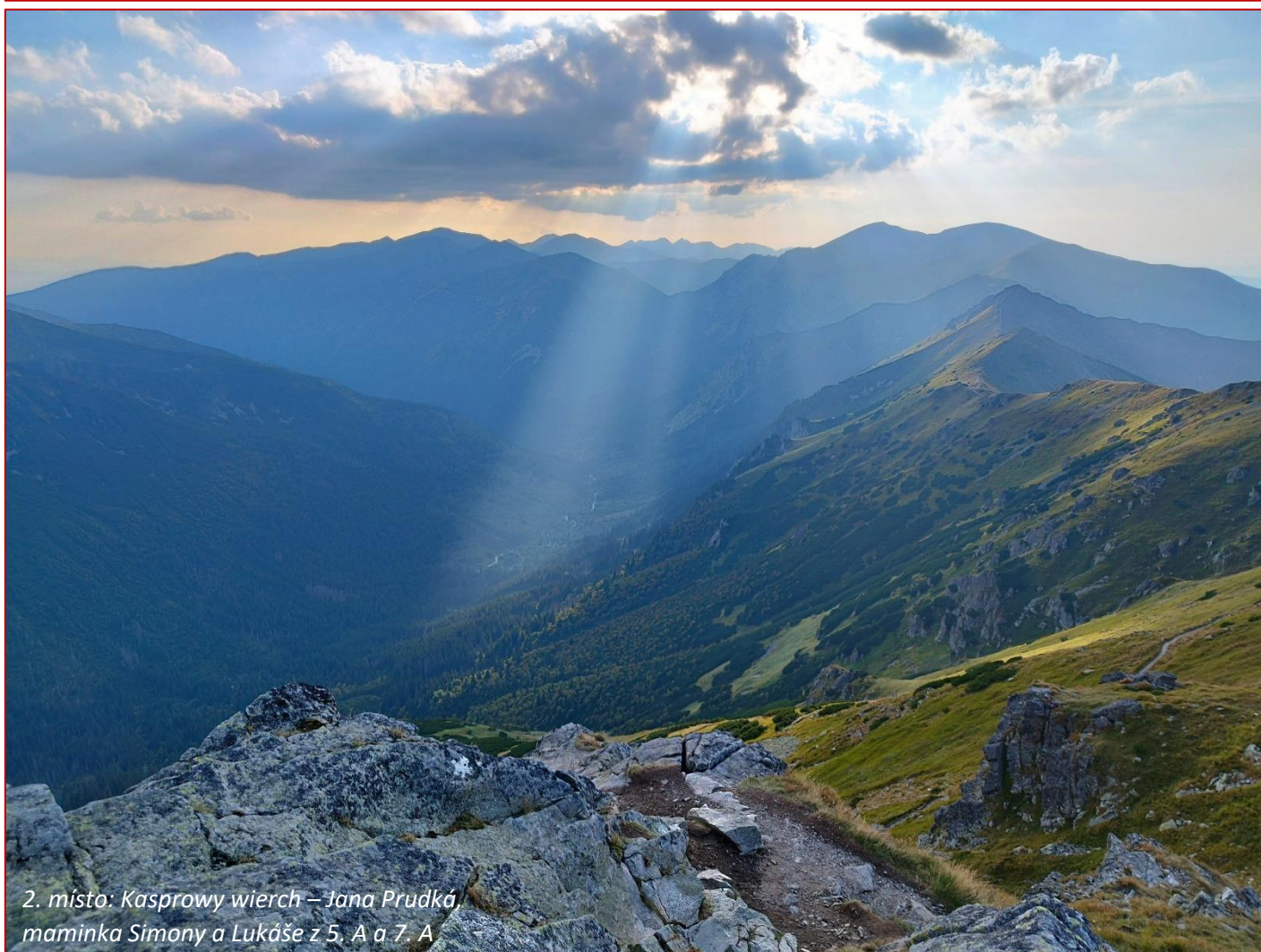
3. místo: Morskie oko – Simona Prudká, 5. A

Fotografie: Grónsko – Mathias Hodaň, 2. C; Moře o prázdninách – Lea Havelková, 3. A; Pole – Josef Rozvoda, 1. A; Tiché odpoledne – Libor Havelka, 6. A; Chorvatsko – Matyáš Kammerer, 8. C; Řecké labutě – Markéta Chmelařová, 4. A; Slunce – Nela Veselská, 5. A; Wroclaw – Miroslav Hlouch, 4. B; Dlouhá cesta – Jonathan Edes, 3. A

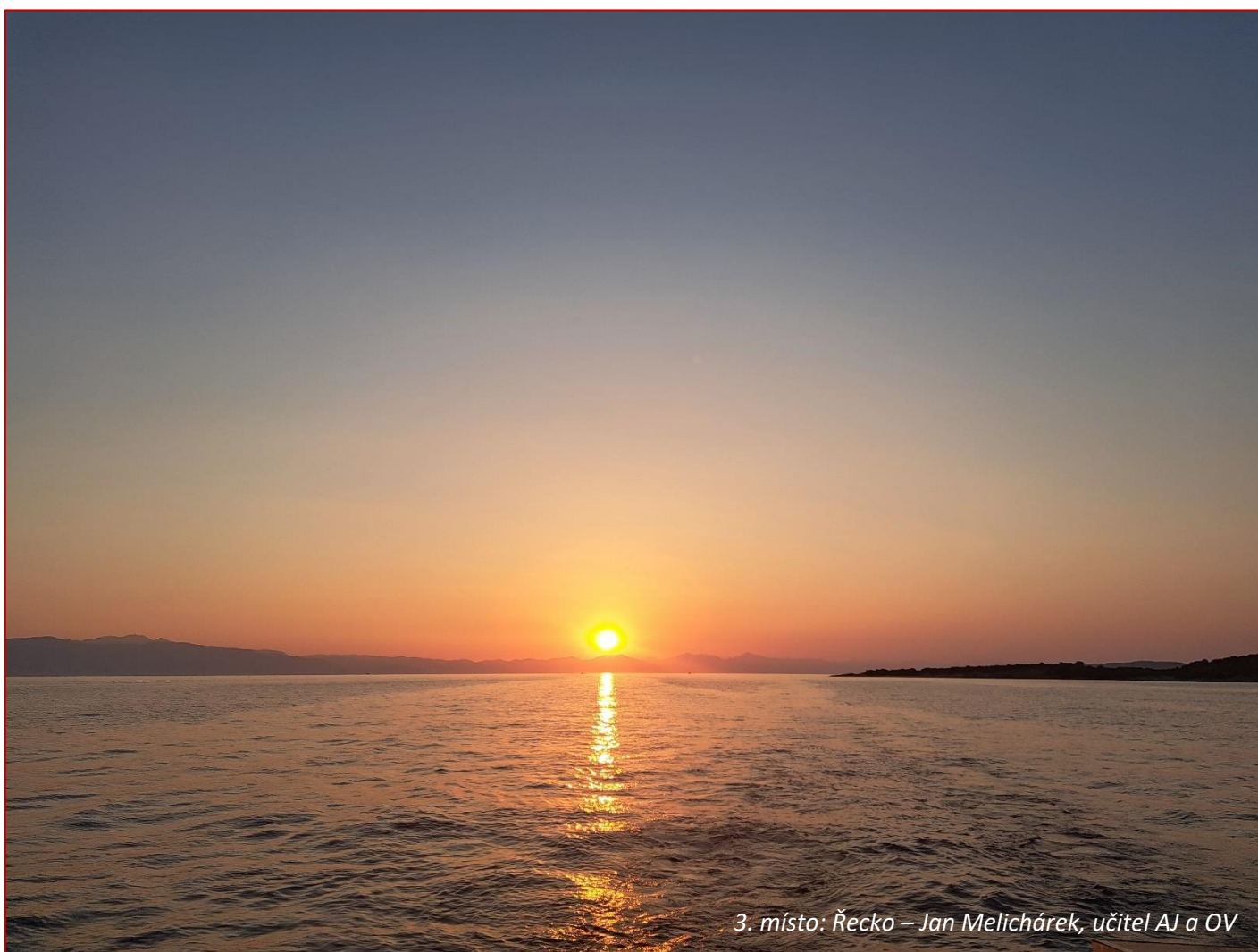
1. místo: Táborová půlnoc – Veronika Halfarová, tř. uč. 5. C

2. místo: Kasprowy wierch – Jana Prudká,
maminka Simony a Lukáše z 5. A a 7. A

3. místo: Tygr v Zoo Hodonín – Martina Chmelařová,
maminka Markéty ze 4. A

3. místo: Řecko – Jan Melichárek, učitel AJ a OV

Moře Vysočiny – Helena Dvořáková, matka Adély z 5. A; Karolína a Martin Kubovi z 1. A a 3. A – Tomáš Cigánek, kamarád maminky; Za polárním kruhem – Lenka Vašíčková, uč.; Zámek Velké Losiny – Miroslava Slabá, babička Markéty Chmelařové ze 4. A; Slunce v duši – Ivana Veselská, matka Nely z 5. A; Turecko – Barbora Hradilová, vych.; Cesta k pokladu – Roman Veselský, otec Nely z 5. A; Podvečer v Moravském krasu – Soňa Kašková, as.; Měsíce ve sklárně Janštejn – Martin Chmelař, otec Marké- 26 ty ze 4. A; Pac a pusu na konec – Jaromír Krejčí, uč., otec Vanessy z 3. B

Máme rádi zvířata (a rádi je fotíme)

Fotografie: Kolotočnicková včela – Veronika Halfarová, uč.; Stříbrný kamzík – Matěk Svirák, 2. B; Krvelačný T-rex – Vanessa Krejčí, 3. B; Sunny – Ivana Coufalová, uč.; Pod dohledem – Jiří Dvořák, otec Adély z 5. A; Meeka – Adéla Dvořáková, 5. A; Odpočinek – Monika Komárková, uč.

Červnové návraty

Shrnutí školního roku 2023/24 v přípravné třídě

Mgr. Ivana Čupalová, třídní učitelka

Školní rok 2023/24 v přípravné třídě utekl jako voda a byl plný skvělých zážitků, her a nových zkušeností. Naši malí žáci se nejen seznamovali se světem školního života, ale také objevovali a rozvíjeli své smysly prostřednictvím různých her a pracovních listů. Každý den byl pro děti plný radosti a objevování.

Velmi důležitou součástí roku byly také kontakty se staršími dětmi ve školní družině. Během společných aktivit se děti učily vzájemné interakci, porozumění a respektu, což jim pomáhalo připravit se na život ve školním prostředí. Postupně také poznávaly učitele a osvojovaly si pravidla školy, což pro ně znamenalo důležitý krok k hladkému přechodu do první třídy.

Velkým zážitkem byly návštěvy divadla, kde si děti mohly vychutnat různá představení a nechat se unést kouzlem příběhů. Také jsme chodili pravidelně do knihovny, kde si mohly půjčit knížku a seznámit se s pravidly, jak to chodí při

půjčování knih. Vánoční čas jsme strávili nejen pečením perníčků, ale také jsme společně vystoupili u vánočního stromčeka, kde děti svým zpěvem přinesly vánoční náladu všem přítomným, a hlavně svým hrdým rodičům. Celý rok jsme také navštěvovali keramiku, kde děti tvořily nádherné výrobky a rozvíjely svou kreativitu.

Na závěr školního roku jsme se vydali na třídní výlet do Resortu Březová, který byl plný dobrodružství a zábavy. Děti si zkusily lezení na horolezeckou stěnu, plnily různé úkoly a zažívaly chvíle, na které určitě dlouho nezapomenou. Tento výlet byl skvělým zakončením našeho společného roku.

A teď se z našich malých předškoláků stali šikovní prvňáčci! Přeji jim hodně úspěchů, radosti a spoustu nových kamarádů na jejich školní cestě. Byl to krásný rok plný zážitků, a já jsem velmi pyšná na všechny děti, jak se během tohoto roku rozvíjely, poznávaly nové věci a rostly.

Hodně štěstí, milí prvňáčci!

Dobrodružný výlet v Outdoor Resortu Březová

Ivana Cupalová, Karla Robková, Vanda Lízalová

Na konci června jsme se vydali na dlouho očekávaný třídní školní výlet do Outdoor Resortu Březová. Výletu se zúčastnily třídy 2. B, 2. C a také přípravná třída 0. A. Během tří dnů nás čekal dobrodružný a zábavný program, který děti zcela pohltit – vše se neslo v duchu oblíbené hry Angry Birds.

V resortu byl pro děti připraven pestrý a náročný program plný různých úkolů, kterým je provázely animátorky. Každý den si děti zkoušely své schopnosti v několika aktivitách, které prověřily jejich obratnost, odvahu i týmovou spolupráci. Úkolem bylo jako tým překonat různé překážky a „zničit“ nepřátele stejně jako v Angry Birds.

Děti si také mohly vyzkoušet horolezeckou stěnu, kde zdolávaly výzvy ve výškách. Velkým hitem byl zbojnický hrad Sherwood, ve kterém plnily různé úkoly a za jejich splnění sbíraly peníze. Ty pak použily k nákupu vajíček, která potřebovaly na sestřelení Angry Birds.

Jedním z největších zážitků byly aktivity v pirátské vesnici, kde se děti plavily na vorech a kolem vystřelovala vodní děla. Naštěstí nám přálo krásné a teplé počasí, takže vodní bitvy poskytly příjemné osvěžení. Úspěch mělo skákání na bungee trampolínách, vysokolanové centrum nebo dětské hřiště Nottingham.

Poslední večer to druháci „rozbalili“ na diskotéce. Na taneční parket se vrhnuli jako první. Jejich taneční dovednosti sklízely uznání i u deváťáků. Při

Makareně se k nim připojili úplně všichni.

Velkou pochvalu si od nás všech zasloužily usměvavé paní kuchařky. Moc nám chutnalo.

Kromě zábavných aktivit děti využily příležitost a nakoupily si upomínkové předměty jak pro sebe, tak i pro své blízké. Ačkoli byl program náročný, všichni jsme si to maximálně užili a odnesli si nezapomenutelné zážitky. Moc rádi se sem vrátíme.

Tvořilky na Světovém dnu pletení na veřejnosti v brněnských Lužánkách

Kája Robková a její Tvořilky

Všichni školou povinni se těší na červen, protože se blíží prázdniny. My, Tvořilky, se těšily o to víc, protože na sobotu 8. června 2024 byl vyhlášen *Světový den pletení na veřejnosti*. Děje se tak každoročně od roku 2005 druhou sobotu v červnu.

Štrikovací den vznikl v USA. Založila ho Betsy Greer, umělkyně a propagátorka pletení, která chtěla spojit pletaře z celého světa a představit pletení širší veřejnosti. První ročník se konal asi na 25 místech po celém světě, v roce 2006 už na 70 místech a v roce 2007 téměř na 200. Je to největší událost na světě pořádaná pletáři. Každou místní událost organizuje dobrovolník nebo skupina dobrovolníků. V Brně jsou to *Vlněné sestry Katka a Helča*. Lidé, kteří se o pletení zajímají, se setkávají s ostatními nadšenci, aby se potkali „naživo“, získali nové nápady, inspirovali se, sdíleli své zkušenosti, poradili si.

Proč se slaví tento den?

Cílem je zvýšit povědomí o pletení jako o tradičním řemeslu a umělecké formě, která má mnoho výhod pro fyzické i duševní zdraví. Pletení může pomoci uvolnit stres, zlepšit koncentraci, kreativitu, vytvářet sociální propojení mezi lidmi. (Ha, tak už víme, proč p. učitelka tak ráda plete! 😊)

Zajímavosti

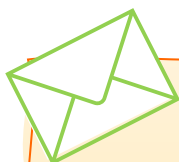
- Největší skupinové pletení na veřejnosti se konalo v roce 2018 v Austrálii v Melbourne. Přišlo 3 083 účastníků. Tímto se vytvořil rekord.
- Pletení neobvyklých věcí instalovaných na veřejných prostorech. Po světě můžete vidět pletené stromy, sochy, sloupy a další objekty ozdobené pletenými díly. V Brně u Vlněnek na Palackého třídě je opletené zábradlí dělicí chodník od vozovky.
- Pletení bylo zpočátku zaměstnání jen pro muže. Když byl v Paříži v roce 1527 založen úplně první pletařský svaz, nesměly v něm pracovat žádné ženy.
- Nejrychlejší pletařka na světě je Miriam Tegels z Nizozemska. Dokáže uplést 118 ok za minutu.

My jsme si pletení v Lužánkách parádně užily. Bylo krásné letní počasí, pletařky nás s nadšením vzaly mezi sebe, dovolily nakouknout pod jehlice. Když na nás přišla řada představit se, s hrdostí jsme prohlásily, že jsme Tvořilky z Armendy a společně „kalíme“ nákrčník (o KALu Vám povíme někdy příště). Vše završil piknik v trávě a kopec zmrzliny.

Tento školní rok jsme se rozrostly. Už je nás v kroužku 10. Čekají nás nové výzvy. I to pletení. Na co se těšíme? Na sobotu 14. června 2025, kdy opět vyrazíme do Lužánek na Světový den pletení na veřejnosti. Přidá se někdo k nám?

Tvořilky: Anička, Beru, Eliška, Barunka, Emča, Laura, Zuzka, Marky, Natálka, Juli a p. uč. Kája Robková

Jak jsem se na jedno odpoledne stala Tvořilkou

„Mami, bude den pletení na veřejnosti, půjdeš s námi?“ zeptala se mě dcera, když přišla z kroužku Tvořilky. Nejprve jsem o tom neuvažovala. Vtipkovala jsem, že se do toho nebudu plést a že jsem dosud upletla maximálně vánočku. Také jsem si vzpomněla na náš oblíbený příběh z Káti a Škubánka Pletení, kdy Káťa soustředěně mumlá zaklínadlo „hladce, obratce, sejmout, nahodit...“ „... a zahodit“, vyštěkne pejsek. Ale červík začal postupně hlodat. Že by? Na internetu jsem si vyhledala bližší informace o akci. Světový den pletení na veřejnosti bývá druhou červnovou sobotu a Brno je jedním z oficiálně zapojených měst v České republice. Pletařky se scházejí na veřejných místech, aby se podělily o své zážitky, zkušenosti a cenné rady.

V Lužáneckém parku jsem čekala nanejvýš pár žen z nejbližšího okolí organizátorek, ale už zдалky bylo vidět, jak jsem se mýlila. Odhadem tam mohlo být tak 50 účastnic. A ještě jedno klišé musím vyvrátit. Ani náhodou nepletou jen babičky vnoučatům kousavé svetry. Zastoupeny byly všechny věkové kategorie a z projektů, jak ženy říkaly svým dílům, až přecházel zrak. Naše Tvořilky se neztratily a jejich projektem byl háčkovaný nákrčník. Děkuji paní učitelce a děvčatům, že mě vzaly mezi sebe. Bylo to příjemně strávené odpoledne ve zcela jiném světě. Dcera je ještě ve věku, kdy jí moje přítomnost nevadila. Ale je to tak na hraně. Příští rok půjdu možná inkognito.

Martina, maminka jedné z Tvořilek

Sportovní den se ZŠ Vedlejší

Olga Švajdová

Naše ZŠ uspořádala 21. května třetí ročník sportovního dne, kterého se zúčastnilo přibližně 200 žáků naší školy a ZŠ Vedlejší. V centru dění byli tentokrát žáci sedmých tříd, kteří soutěžili nejen ve sportovních, ale i v technických dovednostech. Celý den byl rozdělen do osmi různých stanovišť, kde mohli žáci ukázat své schopnosti a týmovou spolupráci.

Mezi osmi stanovišti se žáci potýkali s různými výzvami. Některé úkoly byly zaměřeny na fyzickou zdatnost, jiné testovaly logické myšlení a technickou zručnost. Díky této rozmanitosti si každý mohl najít svou silnou stránku a přispět k úspěchu svého týmu.

Největší úspěch slavila třída 7. B, která se stala celkovým vítězem dne. Jejich výkony byly výjimečné na všech stanovištích a díky skvělé spolupráci a nasazení získali zasloužené prvenství.

Soutěžní klání bylo realizováno za výrazné pomoci žáků devátých tříd, kteří se ujali role organizátorů a rozhodčích. Díky jejich nasazení a schopnostem proběhl celý den hladce a bez problémů.

Sportovní den se ZŠ Vedlejší opět ukázal, jak důležitá je spolupráce mezi žáky různých ročníků a jak může sport a soutěžení přispět k rozvoji týmového ducha a přátelství mezi dětmi. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na další podobné akce.

Třída 7. B v akci Kateřina Ševčíková

Školní rok s novým panem učitelem třídním už je v plném proudu, pojďme si ale ještě zavzpomínat na společné zážitky z výletů na konci roku předešlého. Třída 7. B byla vždy velice živá, proto jsme si naplánovali několik sportovních akcí.

Nejdříve jsme se vypravili na laser game do Tron Arény. Náležitě vyzbrojeni laserovou puškou a zásahovou vestou do arény proti sobě nastoupily zelený a růžový tým. Po litém boji o vítězi rozhodla až třetí hra. Vyčerpaní, ale s úsměvy na tváři, se z vítězství radovali hráči růžového týmu.

Velkou výzvou pro všechny pak bylo překonávání překážek v Jungle Parku. Jištění horolezeckým postrojem a helmou jsme v korunách stromů zdolávali lanové překážky zavěšené ve výšce 3–7 metrů nad zemí. Za vydatné vzájemné podpory a s pořádnou dávkou adrenalinu v krvi se přes 30 stanovišť dostali do cíle všichni opičáci :)

Poslední společnou akcí byl výlet na Brněnskou přehradu. Po obligátním focení u kotvy jsme se vydali směrem ke koupališti u skulptury sirky. Zde měli žáci možnost si zdarma vyzkoušet různé sportovní aktivity pořádané městskou společností Starez – Sport. Jak již bylo napsáno v úvodu, 7. B je velice živá třída, ale musím uznat, že smysl pro humor jim rozhodně nechybí a „vystřelit“ si z třídní učitelky se jim povedlo dokonale. Přibližně 20 minut před domluveným srazem k návratu do školy začala skupinka hochů posílat spolužákům zprávy s fotkami o tom, že jeli parníkem na hrad Veveří a cestou zpět zabloudili. Asi si dokážete představit ten výraz a slovník třídní učitelky, když se hochy ani po 15 minutách nepodařilo zkontaktovat! Naštěstí se pátrací akce nekonala, vysmátí pánové nakráčeli na sraz na minutu přesně.

Doufejme, že legrácky s novým panem učitelem se ponесou v mírnějším duchu, já si toto budu pamatovat nejspíše do konce svých dní :) Celé třídě závěrem přeji samé pozitivní zážitky a mnoho studijních úspěchů.

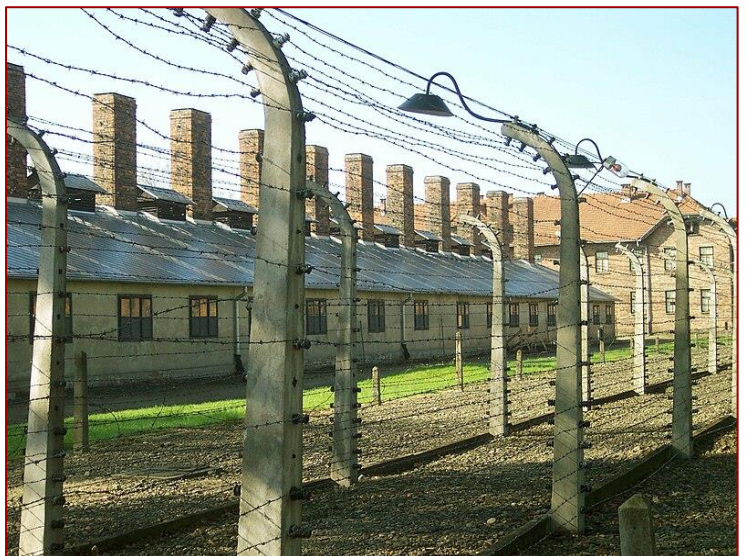

Exkurze do Osvětimi

Vojtěch Hanák

Pro žáky 8. a 9. ročníků se v závěru školního roku uskutečnila exkurze do koncentračního tábora v Osvětimi. Žáci měli možnost poznat relikty hrůz spáchaných nacistickými zločinci v koncentračním táboře Osvětim I, a také v koncentračním a vyhlazovacím táboře Osvětim II – Březince. Exkurze se organizačně vydařila a žáci tak mohli naplno

poznat, že dějepis nejsou jen pohádky vyprávěné učitelem dějepisu, ale tvrdé a kruté osudy jejich předků, kdy je třeba zamezit opakování podobných událostí. V mnoha z žáků prohlídky táborů zanechaly hluboký psychologický dopad, kdy se někteří neubránili slzám. Myslím, že se cíl akce podařilo naplnit a že se exkurze tento rok uskuteční znovu.

Erasmust: mobilita žáků pátého ročníku

„Cesty do Zelené Evropy“

Lenka Vašíčková, Jitka Remsová, Veronika Halfarová, Ivana Coufalová,
Petra Kopřivová, Barbora Hradilová a třídy 5. A, 5. B a 5. C

Funded by
the European Union

Financováno Evropskou unií. Názory vyjádřené jsou názory autora a neodrážejí nutně oficiální stanovisko Evropské unie či Evropské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA). Evropská unie ani EACEA za vyjádřené názory nenesou odpovědnost.

V září se žáci pátých tříd spolu s pedagogy vydali v rámci programu Erasmus+ a projektu „Cesty do Zelené Evropy“ na osmidenní vzdělávací cestu do Slovinska. Zde jsme se v Koperu formou stínování a výuky účastnili společného mezinárodního programu s partnerskou Osnovnou šolou Antona Ukmarja. Během mobility jsme v rámci plnění cílů zažili vzdělávací metody, ke kterým se běžně ve škole nedostaneme: digitalizovanou skupinovou práci s mapou přímo po trase výjezdu, environmentální zkušenostní učení v terénu, aktivizující pozorování s výkladem, vrstevnické inkluzivní vzdělávání ve smíšených i mezinárodních skupinách, proevropskou hru autobusového Rádia Erasmus v češtině, slovinštině, angličtině a italštině a mnohé další.

Program mobility byl opravdu bohatý. V centru Vulkania jsme zkoumali, jak vznikají sopky a termální prameny,

v pavilonu EXPANO jsme se interaktivně seznámili s oblastí Pomurje, městečko Lipica nás přivítalo na 444. výročí stáji lipicánů, zapsaných na Seznamu světového dědictví Unesco. Zeměpisné i přírodovědné znalosti jsme si rozšířili i při návštěvě Itálie a její jeskyně Grotta Gigante a ve vzdělávacím středisku ESA Centre Noordung jsme si vyzkoušeli život kosmonautů.

Ve stěžejním projektu partnerské školy „Na moři jsme doma“ jsme pak dostali možnost potápat se s kyslíkovými přístroji a podniknout lekci kanoistiky na moři. Zúčastnili jsme se „školního výletu aktivně“ do přímořských městeček i hlavního města Lublaně a na společných večerech jsme ochutnávali produkty místního pěstelství či plody moře. Své nově nabyté dovednosti a zkušenosti využijeme při dalším vzdělávání našich žáků.

Celou mobilitu jsme pečlivě dokumentovali. Žáci předem připravili prezentace k místům, která jsme se chystali navštívit, a prostřednictvím autobusového Rádia Erasmus je postupně představovali svým spolužákům i učitelům. Pečlivě jsme sledovali i cíle mobility a jejich plnění, hodnotili jsme, co jsme se během celého výjezdu naučili nového, zprávu jsme doplnili fotografiemi z průběhu celé naší cesty.

Na kompletní zprávu o naší mobilitě se můžete podívat také zde po rozkliknutí jednotlivých dnů (ctrl+klik); přístupná je i ze školních stránek www.zsarmenska.cz. V textech níže si pak můžete přečíst, jak se mobilita líbila našim žákům.

Přejeme vám příjemné čtení.

1. den

2. den

6. den

3. den

7. den

4. den

8. den

5. den

Erasmust+ Slovinsko 2024 očima žáků

Hlavní text a foto Filip Brandejs, 5. B

Doplňky k textu Isabella Karešová, Nicol Osvaldová, Adéla Brodská, Radek Jařica, Jan Jeřeta, 5. A; fotokoláže doprovázející pedagogové

Čtvrtek 12. 9. (odjezdový den)

Lilo jako z konve a my jsme v osm hodin ráno odjžděli na týdenní mobilitu do Slovinska. První zastávkou byla benzínka v Mikulově, po dvaceti minutách jsme odjeli a poté jsme přeřeli hranice. V 10.28 jsme objžděli Vídeň, přitom jsme si povídali o její zoo s vzácnými pandami. V 11.20 jsme zastavili na dvaceti-minutovou přestávku. Když jsme se rozjeli, tak nám pan Matyášek vyprávěl, jak se tvoří Alpy. Poté nám naše spolužačky na tabletu ukazovaly Bad Blumau. Zajímavost: Bad Blumau je rakouská obec s 1 600 obyvateli a nemá ani jednu rovnou zeď. Do Bad Blumau jsme přijeli ve 12.30, poté jsme si prohlídli areál (dovnitř nás nepustili, protože jsme byli velká skupina). Po půl hodině jsme vyrazili směr park Vulcania, kam jsme přijeli o půl třetí. Zde to bylo moc zajímavé, protože nás celou dobu provázel krtek Ollie (krtek slovinsky mol). Jeli jsme výtahem do hloubky 6 000 m. Dozvěděli jsme se hodně nejen o sopkách a na konci jsme si mohli prohlédnout krásné ametysty.

O půl páté jsme odjeli z parku. Po šesté hodině večer jsme přijeli do města Ptuj a jeli jsme se rovnou ubytovat do kempu Therme Ptuj. Rozdělili jsme se do chatek a šli jsme na večeři. Po jídle jsem se šli na jednu hodinu koupat. A pak jsme šli do postýlek.

Pátek 13. 9. – toho jsme se báli, pátek 13.!!! Celý den nám propršel...

Ráno po osmé hodině jsme dostali výbornou snídani, např. omeleta, slaninka, párky, salát, pomazánky, pečivo. Měli jsme all inclusive, to znamenalo, že jsme si mohli brát, kolik jsme chtěli. Potom jsme se nachystali a v 9.45 jsme odjžděli směr Expano. O půl jedenácté jsme dorazili do Expanu, kde jsme se hodně dobře bavili. V Expanu jsme ovládali vodu a proletěli jsme se virtuálním balónem. Nejlepší bylo ovládání vody ve zkumavkách pomocí mysli. Ve ¼ na 2 jsme odjžděli na oběd do Ptuje. Po obědě jsme si vyšlápli na hrad Ptuj, cca 1 km. Na hradě jsme si prohlídli meče, obrazy a hudební nástroje. Zajímavá byla i výstava masopustních masek. Potom jsme se vrátili do kempu a před večeří jsme se šli vykoupat. Po jídle jsme se šli balit a spát.

Sobota 14. 9.

Brzy jsme vstávali, šli jsme na snídani a v deset hodin jsme odjžděli z kempu Therme Ptuj směr Trojane – tam jsme si fotili krajinu a poté jsme šli na oběd do restaurace, kde se prodávají největší koblihy ve Slovinsku. Ve tři hodiny jsme překročili hranice s Itálií, povídali jsme si o Grotta Gigante, kam jsme přijeli po třetí hodině. Prohlídka jeskyně byla velmi zajímavá, tato jeskyně je zapsána v Guinnessově knize rekordů. Šli jsme 500 schodů dolů a pak zase nahoru. Kolem jeskyně jsou stovky dalších menších jeskyní – neobjevených. Viděli jsme tam hodně stalaktitů, stalagmitů i sloupů. Z jeskyně jsme jeli k moři, kde jsme smočili nohy a jeli se ubytovat na studentskou kolej. Po večeři následovala večerka.

Neděle 15. 9.

Dnes nás čekal dlouhý den. Po snídani a po balení jsme v devět hodin vyrazili směr Koper. Tam jsme měli přednášku pana Matyáška o lipicánech, které jsme jeli po obědě navštívit do městečka Lipica. Tam jsme viděli krásné bílé koně. Zajímavost: když se narodí lipicán, tak má barvu černou a asi do roka zbělá. O půl páté jsme odjžděli do přímořského městečka Piran. Zde bylo naším cílem akvárium, kde jsme pozorovali mořská zvířata. Po prohlídce jsme jeli minibusem na večeři. K večeři byly špagety a hned potom byla ochutnávka mořských plodů, např. chobotnice, kreveta, škeble. Ve 22 hodin jsme přijeli na kolej a šli hned spát.

Pondělí 16. 9.

Velmi brzy jsme vstávali, o půl sedmé byla snídane. Po jídle jsme vyrazili do Koperu k moři na program naší partnerské školy „Na moři jsme doma“. Rozdělili jsme se na A a B, A šlo na potápění s kyslíkovými přístroji, B na kajaky. Po nějaké době jsme se vystřídali. Bylo to super, moc jsme si to užili! Na oběd jsme jeli do místní školy (škola slovinsky šola). Tady nás přivítala Patricie, paní učitelka ze školy, která pro nás se svými žáky připravila program. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny – kluci a holky. Děti sedmých ročníků nás provedly po celé škole. Domlouvali jsme se slovinsky i anglicky, překvapilo nás, že se naučili něco i česky, aby si s námi dobře rozuměli. Na závěr děti i učitelé dostali sladké čokoládové medaile. Potom jsme se vrátili na kolej, dát mokré plavky uschnout. Nasedli jsme opět do busu a jeli na farmu Agapito, kde jsme povečeřeli farmářské speciality. Po večeři nám paní z farmy ukazovala, jaké stroje jsou potřeba na výrobu olivového oleje (a pan Matyášek nám to vše překládal). Pak jsme se vrátili na kolej a šli spát.

Úterý 17. 9.

Brzy ráno jsme vstávali a balili kufry. Po snídani jsme odjeli do Lublaně, kam jsme přijeli v deset hodin. Tam jsme si všichni dali horkou čokoládu a následoval rozchod. Na oběd jsme jeli do restaurace vedle centra Noordung (kosmické virtuální centrum), kam jsme pak šli. V centru Noordung jsme se dostali přímo do kosmu. Byl tam také AI robot, který si s námi povídal. Bylo to moc hezké. Navštívili jsme i letadlo s virtuální realitou a prohlédli si planety. Cestou zpět jsme se zastavovali na poliklinice, protože spolužačce nateklo oko – nic vážného to nebylo! Potom jsme odjeli do hotelu se 4 hvězdičkami a někteří se šli vykoupat do bazénu. Po koupáče byla večeře a spánek.

Středa 18. 9.

Po výborné snídani jsme šli do lesa. Někteří zůstali na hotelu, protože byli nemocní. Nikdo nečekal, že půjdeme hledat kešky. Podíval jsem se totiž do mapy a zjistil jsem, že tam jsou tři kešky. Našli jsme je nakonec všechny. V jednu hodinu byl oběd a po něm polední klid. Po odpočinku jsme šli na lanovku, která nás zavezla dolů do Mariboru. Tam jsme měli volno. Prohlédli jsme si Maribor, bylo to velice hezké městečko. Zpátky jsme jeli busem a lanovkou. Po příchodu do hotelu jsme se mohli jít vykoupat, pak byla večeře a spánek.

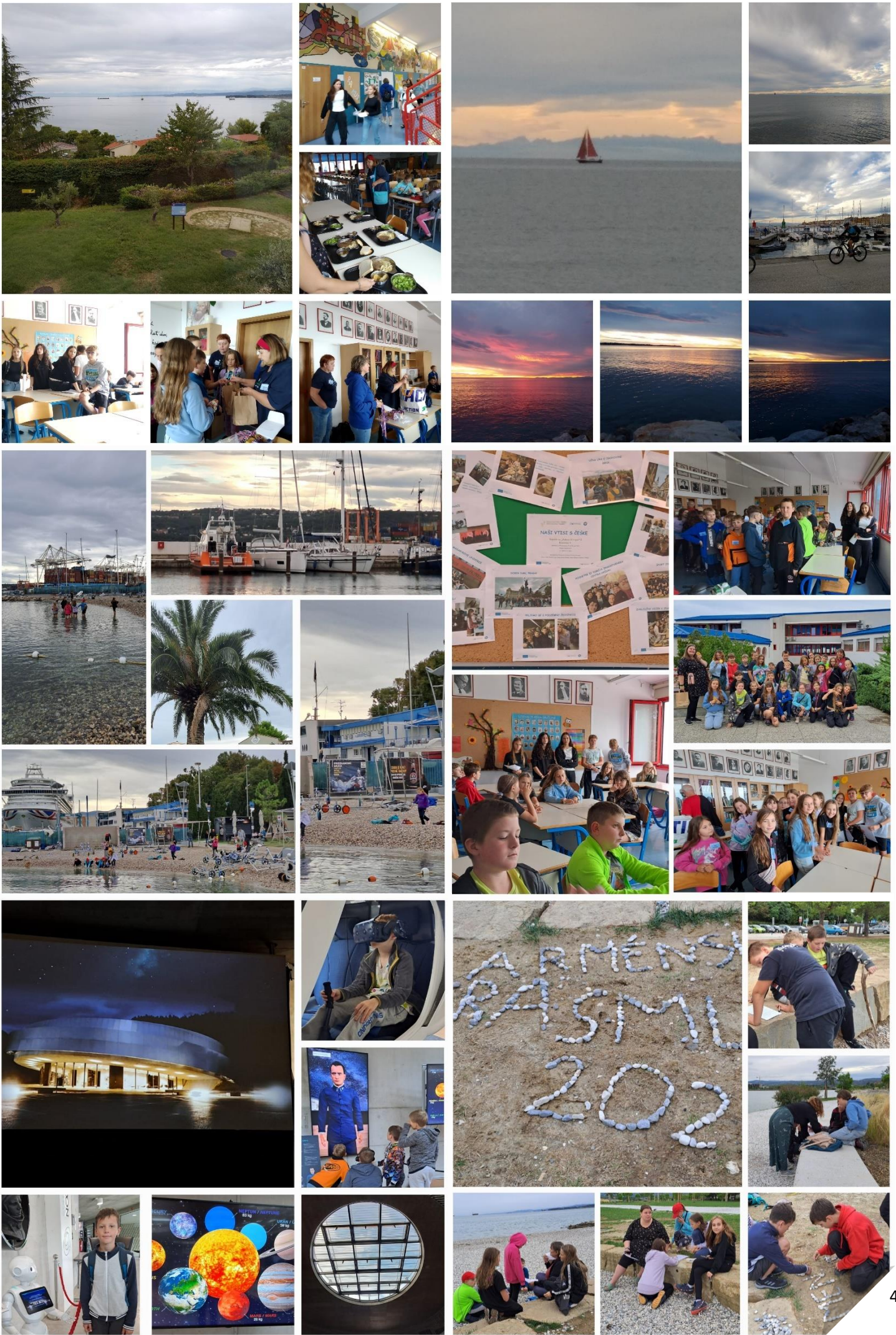
Čtvrtek 19. 9. – odjezdový den do ČR

Po snídani jsme se sbalili a odjžděli směr domov. Na oběd jsme se zastavili v McDonaldu v Rakousku a pokračovali jsme dál. Do Brna jsme přijeli v pět hodin odpoledne.

Za celý týden jsme celkem najeli cca 1700 – 1800 km.

Že je ve škole spousta učení, to dobře ví každý. Domácí úkoly, slovíčka, testy, zkoušení, projekty, odevzdané práce... Jasně, takhle školu známe všichni. Co by si ale nejvíc přáli naši žáci? V dotaznících, které jsme si psali na začátku roku, se nejčastěji objevovaly tyto odpovědi: kamarádství, dobré vztahy, zajímavý program, zábavu (a méně testů, zkoušení, diktátů a úkolů :). Objevilo se však i jedno zajímavé téma: Letos bychom chtěli zažít i nějaké dobrodružství!

Dobrodružství? Ve škole? Spadli jste z višně? Copak to jde?

Ale ano, jde. O tom vás jistě přesvědčí následující stránky, věnované adaptačním výletům. Ruku na srdce – znáte něco dobrodružnějšího, než když visíte na laně nad obrovskou hlubinou? A kdy máte lepší pocit, než když vás z nástrah vysvobodí pomocné ruce vašich kamarádů?

Žáci z 5. A, 5. B a 5. C si toto všechno a mnoho dalšího prožili na začátku října v resortu Březová. Podívejte se!

Dneska bych se s vámi rád podělil o svůj zážitek za 4 litry... Ano, je to Březová. První dojem: Ty jo, to je tak velký!

Hodně mě bavilo: koně, Sherwood, volný pád, zakleté město a horolezecká stěna. Já se bojím výšek, ale pokořil jsem strach a na volném pádu jsem skočil hned napoprvé. Na horolezecké stěně jsem vylezl dvě ze tří stěn, co jsem lezl. Bylo to super a vypadá to tam jako v pohádce.

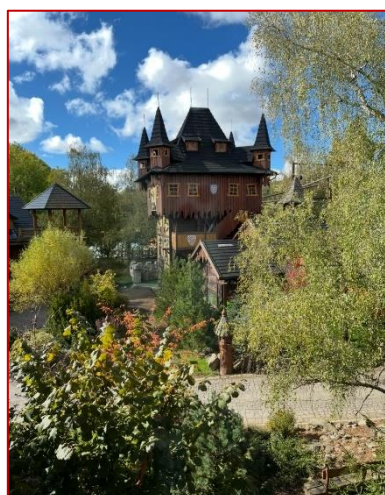

Foto Nela Veselská, 5. A

Jako první jsme šli na Strašidelný okruh, kde jsme získali heslo a přísadu. Pak jsme se vydali do Strašidelné věže, kde jsme po trojicích hledali přísady. Na konci jsme měli výběr z několika přísad a měli jsme zadat ty, které jsme našli. V Pirátské vesnici jsme zase nacházeli šest klíčů – a na konci se nám na monitoru ukázalo sedm klíčů a my jsme měli kliknout na ten, který tam nebyl...

Karlštejn byl strašidelný hrad, ve kterém jsme se snažili získat přísady do lektvarů. Sherwood je zbojnický hrad, kde děláte zkoušky na to, jestli byste mohli být zbojníci. Na pirátské vesnici se mi zase nejvíc líbila jízda na vorech.

Pak přišlo bludiště potmě. Potkali jsme běčko a spojili jsme se s klukama z béčka. Ale byla tam někde bažina. Tři kluci do ní spadli. Byla to sranda, ale byli jsme moc pomalí, tak jsme to nestihli...

Třetí a poslední den jsme měli Sherwood, bungee trampolíny a nízká lana. A asi jako jediný jsem rýžoval zlato.

Foto Simona Prudká, 5. A

Překonala jsem svůj strach ze smrti a že se mi něco stane. Jeden den jsme šli na lanové centrum, když jsem to viděla, tak mě málem trefil šlak, bylo to vysoko a tím pádem jsem si myslela, že se mi něco stane. Nejspíš si myslíte, proč, když to nic nebylo! Já jsem se vždycky bála o svůj život, já ani nevím proč, ale bála. Tak teď Vám povyprávím, jak jsem to zvládla. Začalo to tím, že jsme si oblékli postroj a připnuli s karabinou k lanu, pak jsme začali. Byly tam různé překážky a bylo to dost stresové... Ale nakonec jsem ráda, že jsem to zvládla!

Šimon

Honza J.

Dan H.

Izy

Adaptační program třídy 6. A

Eva Machálková, Lucie Kocmanová

Začátek školního roku je pro každou třídu důležitým momentem. Obzvláště, jedná-li se o žáky přestupující na 2. stupeň základní školy. Aby se žáci 6. A lépe poznali a vytvořili si pevné základy pro další spolupráci, byl pro ně uspořádán nabitý dvoudenní adaptační program.

První den proběhl hrou formou přímo v areálu školy pod vedením třídní učitelky a paní asistentky. Program byl zaměřen na týmové hry, podporu sebedůvěry i vzájemné důvěry. Žáci se blíže seznámali. Druhý den jsme se vydali do lanového centra v Brně. Adrenalinové lanové aktivity v krásné přírodě měly za cíl naučit žáky spolupracovat, nebát se říci si o pomoc a samozřejmě překonávat své individuální hranice.

Po návratu proběhlo vyhodnocení programu. Žáci byli nad míru spokojeni, ale shodli se na tom, že překonat strach a obavy nebylo vždy úplně jednoduché. Dva dny plné her, výzev, zábavy a podpory přinesly nová přátelství i vzájemný respekt. Žáci si osvojili klíčové dovednosti k budování zdravého třídního klimatu.

Adaptační výlet 6. tříd

Monika Komárková

V našem Preventivním programu školy máme již několik let pevně ukotvené adaptační výlety či pobyty pro žáky 6. tříd, popřípadě pro žáky nově spojených kolektivů. Považujeme za velmi důležité, aby se nově vzniklé kolektivy stmelily mezi sebou a poznaly se více i se svým novým třídním učitelem, který je bude provázet další čtyři roky. Adaptační programy jsou zaměřeny zejména na podporu spolupráce a komunikaci, na seznámení kolektivu, na posílení pozitivního klimatu třídy, na posílení důvěry mezi jednotlivci i v rámci celé skupiny.

6. B a 6. C se svými třídními učiteli vyrazily ve čtvrtek 19. 9. 2024 na adaptační výlet na brněnskou přehradu. Počasí bylo nádherné, takže se všem krásně šlapalo, proto si ani nevšimli, jak kilometry naskakují. Po cestě na Rokli si mohli všichni vyzkoušet různé herní a cvičící prvky a také vyřešit záhadu ztraceného telefonu. V cíli pak jednotlivé týmy nachystaly tři kvízové otázky pro ostatní skupiny, a ještě měly možnost vyřešit zadanou šifrovací hru. Na slibované sportovní aktivity pak již zbylo málo času, ale hodiny byly neúprosné. Cesta zpět byla pak již bez zastávek, o to rychlejší, ale také příjemná.

Cíl tohoto adaptačního výletu byl na sto procent splněn, žáci se seznámili, pobavili, zaspotovali i potrápili mozkové buňky. O to víc se teď mohou těšit ještě na adaptační program v lanovém centru Proud. Pozitivním zážitkům ZDAR!

Adaptační dobrodružství v 6. B

Jaromír Krejčí

Jak už to na začátku šestých tříd bývá, i naše 6. B se v září a v říjnu zúčastnila dvou akcí, které měly za úkol více seznámit a stmelit kolektiv, prohloubit vzájemnou spolupráci, týmovost a důvěru.

Nejprve jsme se vydali na Brněnskou přehradu, kde děti po cestě do Rokle plnily úkoly v podobě otázek pro ostatní skupiny, které si pak navzájem dávaly. Také proběhla úniková hra, kde pomocí čtení QR kódů žáci ve skupinkách odpovídali na otázky v angličtině a luštili tajenku. Celkově jsme nachodili 10 km, což bylo pro některé lehce vyčerpávající. Není se čemu divit, z předchozích let žáci nebyli zvyklí takto chodit na výlety a je třeba se na tyto druhy výletů připravit. Po cestě jsme i splnili misi hledání mobilního telefonu, která se bohužel protáhla na půl hodiny, ale byla úspěšná.

V říjnu jsme si stříhli adrenalinový zážitek v lanovém centru Proud v Brně. Po přivítání a poučení o bezpečnosti jsme si nejprve zkusili, jak správně jistit kamarády na nízkých lanových překážkách. Poté jsme si již sami vyzkoušeli jištění a spouštění jednotlivců na stěně. Nabití znalosti jsme pak zúročili ve vzduchu na vysokých překážkách, kde jsme se v rozmanitých variantách dostali do výšky 15 metrů a odtud mávali a pózovali pro fotografy. Zlatým hřebem naší návštěvy v lanovém centru

Proud byl tzv. Big swing, což byl skok z desetimetrové výšky a zhoupnutí se vzduchem na „houpačce“ na dvou stožárech. Nejen tento adrenalinový seskok, ale i vysoké překážky ve vzduchu posunuly naše hranice odhodlání a odvahy o notný kus výše a zanechaly v nás úžasné vzpomínky. Na obou akcích nám byla partnerskou třídou 6. C a s tím spojená pohodová spolupráce s paní učitelkou Komárkovou.

Těšíme se na další takovéto zážitky, které budou zpestřením a kořením našich školních měsíců...

Adaptační program v lanovém centru PROUD

Monika Komárková

Dne 10. 10. 2024 se vydaly třídy 6. C a 6. B na dlouho očekávaný dobrodružný program do Lanového centra Proud na Lesné. Počasí nám ráno celkem přálo, takže se všichni s nadšením vrhli na profesionálně připravený adaptační program.

Nejprve se žáci rozdělili do dvou týmů a pořádně se zahřáli a rozhýbali svá těla při pohybových aktivitách. Dále pokračovali na trénink nízkých lanových překážek, kde opět pracovali v malých skupinkách, kde se museli vzájemně jistit. Potom následoval nácvik jištění na trenažéru, aby byli všichni účastníci programu schopni jistit se navzájem. Jakmile všichni ovládali bezpečné jištění, celá skupina se přesunula k hlavnímu bodu programu, a to vysokým překážkám, které si

děti s maximálním nadšením užily a mnohdy musely překonávat samy sebe či si zvyšovat osobní limity. Třešničkou na dortu pak již byl velký adrenalinový zážitek zvaný BIG SWING – jednalo se o 10 metrů vysokou houpačku, která prověřila pevné nervy a odvalu našich žáků a její zdolání v nich vyvolalo velký pocit euforie. Skvělí instruktoři pak v závěrečné společné reflexi zjistili, že skoro polovina našich žáků překonala sebe sama a že stoprocentně všichni byli velmi spokojeni s celým programem.

Určitě jsme nebyli v centru Proud naposledy, velmi rádi absolvujeme společně ještě program Arrow Game, což je dynamická týmová hra, která kombinuje prvky lukostřelby, paintballu a vybíjené.

Valentina Messa, 6. C

Dne 10. října 2024 naše třída 6. C s 6. B navštívila lanové centrum. Nastoupili jsme na tramvaj číslo 7 a jeli na konečnou zastávku na Lesnou. Když už jsme přijeli, tak se nás ujali instruktoři, kteří nám vysvětlili program. Potom, co jsme si odložili věci, jsme šli na louku, kde jsme hráli hru, abychom se rozcvičili. Základem hry bylo, abychom naučili plastovou slepici jménem Máňa létat. Po dokončení rozcvičky jsme si šli dát bezpečnostní oblek. Pak jsme si dali chvilku přestávku na svačinu a po ní jsme se vrhli na takovou malou atrakci, kde

nám vysvětlovali, jak na správné lezení. Jsou k tomu potřeba tři lidé. Pokaždé, když jsme si byli jistí, že ten človiček je dobře zabezpečený, jsme zavolali KONTROLAA. Potom, co nám vše dovysvětlili, jsme šli na atrakce, které jsme chtěli, a potom nás volali postupně, abychom šli na big swing. To je obří atrakce, která naháněla husí kůži.

Byl to moc zábavný den a uběhl jako voda. Děkujeme lanovému centru, že nás všechno tak hezky naučili, a našim učitelům, že to pro nás zorganizovali.

Vítej, podzime!
Kája Robková a Šárka Heroschová

Parlament

Žákovský parlament v letošním školním roce

Laura Stávková za Žákovský parlament

Od září 2024 se začali scházet zástupci 4. až 9. tříd naší školy na pravidelných schůzkách Žákovského parlamentu. Jejich úkolem je úzce spolupracovat s učiteli a vedením školy při řešení aktuálních situací, spolupodílet se na rozkvětu školy, předkládat vlastní náměty, komunikovat na různých úrovních a zapojovat se do všemožných projektů.

Všem členům děkuji za zájem o naši školu, přínosnou práci a ochotu zastupovat třídní kolektivy!

Na první schůzce proběhla demokratická volba vedení Žákovského parlamentu a byli vybráni zapisovatelé. Předsedou se stal Jakub Kareš (9. A), první místopředsedkyní Ivana Hřebíčková (9. B) a druhou místopředsedkyní Barbora Sitte (9. C). S rolí zapisovatelky souhlasily Ivana Hřebíčková (9. B), Andrea Skulilová (9. B), Barbora Sitte (9. C) a Andrea Vichtová (9. C).

Přeji mnoho sil a úspěchů v nových funkcích!

Jakub Kareš

Ivana Hřebíčková

Barbora Sitte

Každoročně přicházejí žáci s náměty na různé akce či aktivity ve škole. Loni jsme si díky nim nezapomenutelně užili na prvním i druhém stupni „Halloween“ a „Valentýn“, pokochali se šilnými účesy dětí na „Aprílovém dni“, barevně se ladili v „Barevném týdnu“, uvolnili se v rámci „Pyžamového dne“ a účastnili se či fandili na fotbalovém nebo florbalovém turnaji. Na závěr roku jsme se odreagovali na famózním „Armenda má talent“, kde jsme měli možnost zhlédnout nevídaná vystoupení. Poděkování patří rovněž učitelům, kteří akce organizovali a dohlíželi na jejich zdárný průběh.

Prvním projektem, do kterého jsme se zapojili letos, je Projekt participativního rozpočtu města Brna pro rok 2024/25. Již nepatříme mezi nováčky, účastníme se pravidelně od prvního ročníku, který proběhl v roce 2020/21. Doposud jsme vždy usilovali o vyčerpání maximální částky, která byla v minulých letech stanovena na 35 000,- Kč a byli jsme úspěšní. Pro letošní rok došlo k navýšení částky na 45 000,- Kč. Jsme velmi zvědaví, s jakými nápady naši žáci přijdou, a jak si s jednotlivými fázemi projektu poradí.

Vzpomínky na loňský školní rok:

Fotopříběh: Spolupráce začíná

Prvňáčci se svými patrony devátáky

1. stupeň a školní družina

Jak si žijeme v 1. A

Kája Robková a její žáci

Zobáček a nožičku
a už píší jedničku

My jsme žáci 1. A,
my jsme třída veselá,
do školy chodíme,
společně se učíme.

Písmenka už přečteme,
šikmé čáry píšeme,
více, méně, rovná se,
v tom se dobře vyznáme.

Vody se nebojíme,
do bazénu skočíme,
9. A jsou parťáci,
pomůžou nám při práci.

Všichni rádi cvičíme,
zpíváme a kreslíme
a než přijdou Vánoce,
budeme psát perem v písance.

Plavání,
se nebojíme,
v bazénu
si zařadíme!

Čáry máry, vezmi tužku, uvolni si svoji ručku

Když nás baví matika,
škola rychle utíká

Devátáci jsou parťáci, pomůžou nám v naší práci

Pasování na rytíře knih

Kája Robková a kluci a holky z 1. A, 1. B a 1. C

Dostali jsme pozvání:

Tak jako křehká princezna potřebuje svého rytíře, aby ji chránil, tak i každá kniha, která je ještě křehčí, potřebuje svého ochránce. Ten, kdo opatruje knihy, je Rytíř knih. Aby se obyčejný člověk stal takovým rytířem, musí prokázat, že ví, jak se o knihy starat, a musí složit královský slib.

Já, Král pohádek spolu s královnou, zveme všechny prvňáčky do knihovny na Lánech. Poslední den v září zde projdete zkouškou a budete pasováni na Rytíře knih. Jste očekáváni.

A tak jsme se v pondělí 30. září po třídách vydali do knihovny. Přivítala nás paní královna. Nejdříve zjišťovala, jestli poznáme nějaká písmenka. Ve škole jsme se společně naučili teprve dvě – M a A. My jich ale známe mnohem víc. Společně jsme dokázali poskládat celou abecedu! Paní královna byla překvapená.

Potom ji zajímalo, jestli víme, co knížkám ubližuje. To se ví, že knížkám neohýbáme ani netrháme listy, nečmáráme do nich, nejíme nad knížkou, prohlížíme si je s čistýma rukama, ukládáme je na své místo – ne pod postel, zacházíme s nimi opatrně. Paní královna byla nadmíru spokojená. Vybidla nás, abychom zavolali pana krále: „Pane králi, pojdte mezi nás!“ Chvilí bylo velké ticho. Najednou zazněly slavnostní fanfáry a vstoupil pan král. Přivítal nás. Dostal od královny ujistění, že jsme všichni hodni stát se Rytíři knih.

Nastala slavnostní chvíle. Každý z nás poklekl před krále, přislíbil, že se ve škole bude pilně učit písmenka, aby na konci školního roku uměl dobře číst a přitom bude knížky chránit. Pan král mu přiložil dřevěný meč střídavě na obě ramena. Dostali jsme malé dárečky. Ještě foto s královskou rodinou na památku a pak hurá zpátky do školy. Těšíme se, až panu králi na konci školního roku předvedeme, jak umíme číst.

Návštěva Lamacentra Lenka Mikulášková, třídní učitelka 2. A

Začátkem října jsme se třídami 2. A, 2. C a 3. A navštívili Lamacentrum. Cesta to byla daleká. Jeli jsme přes celé Brno až na Klajdovku a potom jsme se vydali pěšky přes Hády. Tato část Brna je známá svými úchvatnými výhledy na město a krásnou přírodou. Počasí nám přálo, bylo příjemné a nepršelo, takže jsme si mohli v klidu užívat nádherné přírodní scenérie. Prošli jsme kolem kamenolomu, který je jedním z dominantních bodů této oblasti, a děti měly možnost užít si krásný výhled na celé Brno. Dokonce jsme viděli i naši městskou část.

Program, který pro nás lektorky připravily, nesl název „Poklad Inků“ a přenesl nás až do Jižní Ameriky. Děti si zahrály na hledače bájněho pokladu Inků. Aby ho objevily, musely splnit různé úkoly a získat indicie, které je k pokladu dovedly. Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí nejen o životě Inků, ale především o lamách, které byly hlavním zájmem naší návštěvy. Lamacentrum se pyšní hned několika krásnými lamami. Děti se měly možnost s nimi seznámit zblízka, dozvědět se o jejich životě a péči, kterou v Lamacentru dostávají. Kontakt s těmito zvířaty byl pro děti jedinečným zážitkem.

Na tuto akci jsme navázali ve výtvarné výchově, kde děti tvořily portrét lamí rodiny. Pracovaly různými technikami, což jim umožnilo kreativně ztvárnit dojmy z našeho výletu. Tato aktivita rozvíjela nejen jejich výtvarné dovednosti, ale také posílila zážitky z Lamacentra.

Tento výlet byl pro nás všechny velkým zážitkem a moc se těšíme na další podobná dobrodružství.

Návštěva brněnské hvězdárny

Lenka Mikulášková

V polovině října navštívili žáci tříd 2. A a 2. C Hvězdárnu a planetárium v Brně, kde na ně čekal zajímavý program s názvem Hledání oříškové planety.

První část programu byla plná objevování a zkoumání noční oblohy – průvodce žákům ukázal hvězdy, planety a další objekty ve vesmíru. Děti se tak seznámily se základy astronomie a dozvěděly se, jak vypadají různá tělesa, která se dají pozorovat na noční obloze.

Poté následoval animovaný příběh o odvážném veverčákovi Ninovi a jeho sestře Lilli. Tito dva malí průzkumníci milují lískové

oříšky natolik, že se rozhodli najít planetu, kde by našli ty nejlepší na světě. Společnost jim při tom dělá Leon, moudrá sova a nadšený hvězdář. Jejich cesta vesmírem byla plná objevování různých planet. Nakonec díky Leonovi zjistili, že žádná planeta není pro život a jejich milované oříšky lepší než ta naše – Země.

Výlet do hvězdárny byl nejen zábavný, ale i naučný, a všechny děti si z něj odnesly spoustu nových zážitků a poznatků.

Lipka – Aby klima bylo prima

Markéta Chmelařová, 4. A, Irena Stranyánková

1. října se třída 4. A vypravila do environmentálního střediska Lipka na výukový program Aby klima bylo prima. Po přivítání nám pustili film o pavoukovi, který přišel z teplých krajů do České republiky. Na své cestě potkal různá zvířata, která řešila různé problémy, např. kos, který po vichřici neměl stromy.

Paní lektorka nás rozdělila do dvou skupin. Moje skupinka šla na zahradu a plnili jsme různé úkoly. Např. jsme si měli vybrat, jestli jet raději autem nebo tramvají, k jídlu polévku nebo hamburger. Za to jsme dostávali oříšky, které jsme dávali do sklenice, a pak jsme plnili další úkoly. Na velkou desku s namalovanou krajinou jsme pokládali menší desky, na kterých byla voda, poušť a domy. Tak by to vypadalo, kdybychom se nestarali o naši planetu.

Potom jsme se vyměnili s druhou skupinou a šli jsme dovnitř. Hráli jsme hru o skleníkových plynech. Čtyři žáci byli za sítě a my jsme jim házeli míčky. Lehké to nebylo, protože na síti byly připnuté kartičky s názvy plynů a prohodit je bylo těžké. Bylo to jako atmosféra kolem Země.

Do školy jsme si odnesli lístečky Moje klimatická výzva, na které si každý napíše svůj úkol, jak chránit přírodu. Z programu jsme byli nadšení.

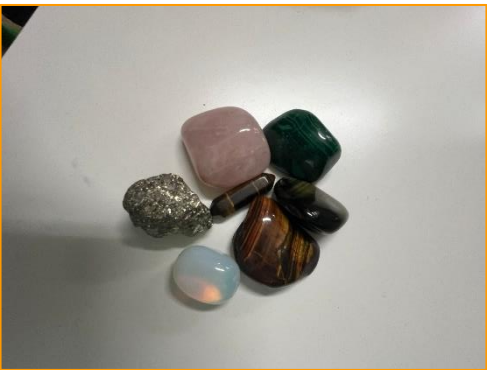
Magická krása kamenů: Když žáci učí žáky

Lenka Vašičková, foto Nela Veselská a Tobiáš Jan Klusák, 5. A

Letošní první velké téma v přírodovědě nás zavedlo do magického světa neživé přírody, kde jsme se vydali blíže zkoumat minerály a horniny. Dozvěděli jsme se, jaký je mezi nimi rozdíl, známe minerály kovové i nekovové, také už víme, co jsou a jak vznikaly horniny vyvřelé, usazené i přeměněné. V zábavném kvízu jsme vyzkoušeli své vědomosti – a protože jsme všichni uspěli na výbornou, dokázali jsme se dokonce vyhnout písemce a za své znalosti si odnesli zaslouženou jedničku.

Nejhezčí hodiny věnované tomuto tématu však proběhly, když nám naše spolužačky přinesly ukázat své sbírky polodrahokamů. Naše třída se rozdělila do skupin, v nichž jsme obcházelí jednotlivá stanoviště, prohlíželi si krásné minerály a poslouchali zasvěcený výklad svých vrstevníků. Děkujeme našim odborníkům a těšíme se, jaké zajímavosti nám přírodověda přinese příště.

Jak trosečníci pekli štrúdl

Foto Petra Kopřivová, Lenka Vašíčková a Kryštof Štourač, 5. A

Když jsme na letošní rok chystali celoroční hru na trosečníky, netušili jsme, že se pro nás hra stane na nějaký čas realitou: kvůli zatečení do školy jsme se totiž nemohli nastěhovat do naší třídy. Teď už jsme ale konečně doma na svém „tajuplném ostrově“ a přijímáme výzvy, které nás tu čekají.

Operace Štrúdl Návod na přežití a upečení štrúdlu

Když se čistou náhodou objevíte na ostrově, zkuste se podívat do moře. Jestli máte štěstí, plave tam těsto na štrúdl. Skočte do toho moře... skočte žralokovi přes hlavu, chyťte těsto, odkopněte žraloka...

Doplavte zpátky na svůj ostrov. Najděte klacek. Najděte kámen a liánu. Zahrajte si na Steva z Minecraftu a posekejte strom. Z toho stromu vezměte jablka.

Rozřízněte strom vodorovně, abyste měli dva stoly. Dejte si na stoly těsto. Sekerou přetáhněte vlka po hlavě. Vytrhejte mu zuby. Vezměte si liánu, klacek a spojte to se zubem. Nyní jste získali nože. Vezměte nůž a rozkrájejte si jablko.

Pak si natězte železo. Udělejte si oheň, rozpečte železo. Udělejte z něho placku. A zubem vlka do ní dělejte dírky. Teď to hodte do moře (bacha na oči). Nakonec to z toho moře vyndejte a máte struhadlo. Můžete si nastrohat jablko.

Najděte cukrovou řepu nebo třtinu. Vezměte si kladivo, dejte si řepu/třtinu na stůl. Tím kladivem do ní bouchejte. Pokud je noc, tak se vyspěte. Další ráno se vše stane pevnou hmotou, rozmlejte ji a máte cukr.

Najděte skořicovou kůru. Rozmlejte ji. A cukr a skořici smíchejte s jablky. Těsto si rozprostřete, aby byla placka, do ní dejte jablka a zabalte.

Najděte slepici. Vezměte jí vajíčka. Pomažte štrúdl vajíčky a jděte do jeskyně, kde je trouba. Dejte vše do trouby. Počkejte 30 minut a máte štrúdl.

Posádka lodi Dead Whistle

Recept na jablečný štrúdl

500 g listového těsta
1 kg jablek
2 balíčky vanilkového cukru
mletá skořice (podle chuti)
1 vejce na potřeni
trocha mouky na podsypání

Prvně jsme nachystali listové těsto. Rozváleli jsme těsto.

Mezitím jsme krájeli jablka, pak jsme je nastrouhali a přichystali jsme vajíčka. Jablka jsme smíchali se skořicí a s cukrem.

Rozbijte jedno vajíčko a zamíchejte.

Na to těsto jsme položili jablka a potom jsme to zamotali v těstu.

To těsto jsme potřeli vajíčky a poté to můžete ozdobit (nemusíte).

Troubu nahřejte na 180°C, dejte štrúdl do trouby. Pečte asi 20 minut.

Dobrou chuť!

Posádka lodi
Mrtvý jezdec

Sběr surovin

Jednoho dne na moři plula jedna posádka: Radek, Honza, Petr, Julie, Adéla a Simona. A tu noc byla obří bouře, kdy se nám rozbila loď a vyplavila nás na ostrov Skaringem, to jsme zjistili podle mapy, kterou jsme zachránili, a s ní také skořice a cukr. A najednou nám moře vyplavilo nějakou láhev, otevřeli jsme ji a byl tam recept na jablečný štrúdl a zabalené listové těsto.

Rozhodli jsme se, že štrúdl zkusíme udělat, a šli jsme hledat suroviny. První surovinu jsme šli hledat do lesa, hledali jsme jablka, když tu najednou Simona zařvala, že něco má. Šli jsme se tam podívat a Simoně jsme řekli, že to jsou vajíčka, ale ta se nám stejně hodila. Šli jsme hledat dál a hned jsme našli jablko a na ní byla jablka, tak jsme je otrhali. Potom jsme museli jít najít kokos, ze kterého jsme vyrobili provizorní struhadlo. Našli jsme i klacek, který jsme obrousili o kámen a udělali z něho váleček. Nanosili jsme hodně dřeva a pár křemenů, zapálili ohýnek a upekli štrúdl. Nakonec jsme si vyrobili postele a rozdělali velký oheň a dál doufáme, že nás někdo zachrání.

Jo, a ten štrúdl byl výborný. 😊

Posádka lodi Mrtvý jezdec

Recept na štrúdl

Když vystoupíte z námořnické lodě na opuštěný ostrov, tak se musíte podívat, jestli vám moře nevyplavilo listové těsto (což se určitě stane).

Najdete nejbližší jabloň a vezmete si 4 jablíčka.

Pak si vezmete písek (vanilkový cukr a skořice).

Potom si vezmete mořské korály (posypka).

Vezmete si všechna jablka a ostrouháte o nejbližší palmu.

Vezmete si kokos z palmy.

Kokos sníte a necháte pevnou dřevěnou skořádku, do které si dáte jablka.

Ulomíte si desku z lodě a dáte na ni listové těsto.

Vezmete si větev z palmy a vyválíte těsto.

Poté dáte na těsto jablka.

Do jablek dáte písek a skoulíte ho do oválu.

Najdete v moři vejčíčka od želvy a tím to potřete.

Přidáte korály z moře a strčíte to do trouby (kmene palmy).

Dáte to tam na 20–30 min. Na 180 stupňů.

Vyndáte a máte

hotovo!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Zkuste to, je to delikatesa!

Posádka lodi Laguna

Opuštěný ostrov s jablečným štrúdl

Ztroskotali jsme na opuštěném ostrově a Dan zařval, že má hlad! Nelča navrhla, že si uděláme jablečný štrúdl. Honza zjistil, že nemáme suroviny, ale zato máme listové těsto. Tak jsme šli hledat jabloň s jablky a našli jsme velkou jeskyni s troubou a Šimon řekl, že máme velké štěstí :-). Musíme sehnat tyto suroviny: jablka, skořici, cukr, oříšky, rozinky, vejčíčka a potřeby k vaření. Vrátili jsme se k lodi a našli jsme tam potřeby k vaření, skořici, cukr, oříšky, rozinky. Adéla zvolala, že potřebujeme ještě slepici a jabloň. Tak jsme šli najít slepici a našli jsme v džungli papouška, který měl vejčíčko, tak jsme mu ho ukradli. Honza řekl, že si z papouška uděláme pečení, ale uletěl. :(Vejčíčko jsme měli a za chvíli jsme spatřili jabloň, kam Dan vylezl. Potom jsme si řekli, že půjdeme do jeskyně a tam uděláme ten štrúdl.

Nejdřív jsme uváleli těsto, potom jsme si vzali jablka, očistili jsme je, nakrájeli, nastrouhali a osladili. Potom jsme dali ta jablka do toho těsta a zavinuli. Potřeli vejčíčkem, nasypali jsme ještě skořici a cukr. No a poslední věc byla ho upéct. Začali jsme je (udělali jsme dva) péct a zhruba po dvaceti minutách jsme je vytáhli, teda jeden byl trochu připečený, ale i tak byl dobrý.

No, zatím jsme se pohybovali jen u kraje ostrova, ale teď jsme šli už hlouběji do ostrova a cestou tam jsme našli láhev s dopisem. Co s ní? Tak to ještě nevíme.

Z lodní kuchařky Černé lebky

A tak se nám do jedné činnosti vešly informatika (vyhledávali jsme recept na internetu), přírodověda (jablka rostou na jabloni :), trocha toho tělocviku (někdo na tu jabloň musel vylézt), samostatná práce a spolupráce ve skupinách (my dospělí jsme jen fotily a otevíraly troubu), samozřejmě pracovní činnosti (zapojili se všichni), výchova ke zdraví (jeden štrúdl byl i bezlepkový), povedený sloh s netradičními popisy pracovního postupu (zaujala nás zejména výroba struhadla), varování před hloupostmi na Tik Toku (nejezte skořici) a na závěr zase informatika (přepis slohů, foto, posílání e-mailem). A ještě jsme si pochutnali!

V družině to žije

PhDr. Tatiana Petříková, vedoucí ŠD

Začátek školního roku máme úspěšně za sebou. Už jsme se v družině stihli seznámit s novými žáky. Prvňáčci si našli nové kamarády, obeznámili se se školou i školní družinou a začali si pochutnávat na obědích ve školní jídelně.

Během září žáci ve všech sedmi odděleních zahájili svůj rok celoročními hrami: prvňáčkům v prvním oddělení bude průvodcem při hře Sluníčkohraní časopis Sluníčko, ve druhém oddělení budou děti putovat se zvířátky do pohádky a ve třetím oddělení podniknou výpravu do vesmíru. Žáci druhých tříd ve čtvrtém oddělení zahájili ve své celoroční hře pirátskou výpravu a v pátém oddělení prozkoumají podmořský svět. Třetřáci v šestém oddělení podniknou výpravu s kuchařem kolem světa a naši čtvrtáci zase cestu sportovního hrdiny.

Je na místě na začátku školního roku si zavzpomínat, co se nám povedlo v minulém školním roce: velmi zdařilé bylo mikulášské a velikonoční vyrábění se společností BD Tova. Už teď se těšíme na letošní tvoření s touto společností. Starší žáci si za pomoci paní vychovatelek vyrobili pěkné adventní věnce a doufáme, že i letos se s chutí a elánem pustí do vyrábění

dalších výzdob. Předvánoční doba vždy bývá ve školní družině ve znamení koled, vyrábění vánočních přáníček a dárečků. V lednu nás čeká, tak jako každý rok, karneval. Na jaře se budeme připravovat na soutěž ve zpěvu Superstar. V minulém školním roce jsme v naší družině usprádali obvodní kolo Superstar ŠD. Zúčastnilo se ho deset školních družin z našeho obvodu. Naši kluci zde obsadili krásné 1. a 3. místo. I letos budeme pilně nacvičovat písničky, abychom opět ukázali, že mezi žáky máme talentované zpěváky.

Nesmíme zapomenout na úspěšné družinové kroužky, které byly v loňském školním roce – Čtenářskou dílnu, Barvínek, Veselou notičku, také kroužky míčových, deskových a karetních her. Letos budou moci družinová žáci navštěvovat následující kroužky: Čtenářskou dílnu, Míčové hry, Veselou notičku, Barvínek a Dětskou jógu.

Co říci na závěr – „družinový vlak“ zahájil svou cestu. První zastávku s názvem „Září“ už máme za sebou. Všichni se těšíme na dalších devět zastávek do cílové stanice „Červen“.

Přeji všem našim žákům a kolegyním šťastnou cestu.

Mikulášské tvoření ŠD

Velikonoční tvoření ŠD

Superstar ŠD

1. stupeň + 2. stupeň

Halloween

1. A + 9. A

Podzimní prázdniny skončily a my se přesto do školy těšili. Jak by také ne? Ve čtvrtek 31. října za námi přišli naši deváťáci s p. uč. Švehlíkem a p. as. Kaškovou. Tentokrát nás spojil Halloween. Že se ten den chodí ve strašidelných kostýmech, to jsme věděli. Co to je a proč to je, to tušil málokdo z nás. A k tomu ještě Dušičky – Svátek zesnulých. Kdo se v tom má vyznat?

Teď už to ale víme! *Halloween* se slaví 31. října, dva dny před Dušičkami. Dříve lidé slavili konec léta a příchod nového roku. Zapalovali ohně a oblékali se do převleků, aby se chránili před zlými duchy. Dnes je to čas plný kouzel, strašidel a spousty zábavy. My se strašidel nebojíme, můžeme se za ně převlékat a užívat si s nimi legraci. Mezi halloweenské tradice patří dlabání dýní, koledování „*Dejte mi koledu, nebo vám něco provedu!*“, průvody nebo vyprávění strašidelných příběhů.

Dušičky se slaví 2. listopadu. Lidé si připomínají své blízké, kteří už s námi nejsou. Rodiny společně chodí na hřbitovy, zapalují svíčky a zdobí hroby květinami. Tento den je plný klidu a vzpomínek na ty, které jsme měli rádi.

Proč přišli deváťáci k nám? Aby nám pomohli s vyřezáváním dýní. Víte, že místo dýní dříve lidé používali řepu, kterou dávali se zapálenou svíčkou do oken na odehnání zlých duchů? Američané nahradili řepu dýní.

Jdeme na to! Vytvořili jsme skupinky: 3 prvňáci + 2 deváťáci = 5 kámošů. Ujasnili jsme si postup práce a rozdělili úkoly. Nejdříve jsme na dýni nakreslili strašidelný obličej. Potom deváťáci vyřezali pokličku na vrcholku dýně. A teď přišla naše chvíle. Lžičkami jsme dlabali dužinu se semínky. Byla to docela dřina. Deváťáci nám pomáhali, u toho jsme si povídali – co rádi děláme, jak nám jde škola a tak. Nakonec vyřezali obličej. Společně jsme uklidili, spočítali jsme deváťákům prsty na ruce – potvrzujeme, že každý jich má deset.

A pak přišla slavnostní chvíle. Odnesli jsme dýně na školní zahradu. Kluci a holky ze školky nakukovali přes plot, cože se to u školáků děje? Rozmístili jsme dýně na dřevěný plůtek, společně se vyfotili. Přišlo loučení s deváťáky „*Bylo to super. Díky. Moc se nám to líbilo. Přijďte zase? Tak jo, před Vánoci u nás!*“ Moc děkujeme našim maminkám a tatínkům, že nakoupili dýně a dopřáli nám zažít skvělý den s deváťáky.

Teď koukáme z oken naší třídy na přehlídku dýní. A kromě toho víme, že deváťáků bát se nemusíme. Díky, kamarádi, máme Vás rádi!

Kluci a holky z 1. A s p. uč. Robkovou

Halloweenské zábavné odpoledne pro 1. stupeň

Jolana Hárková a 7. A

Na čtvrtek 31. října, kdy se slaví Halloween, si připravili žáci 7. A pro žáky 3.–5. tříd Halloweenské zábavné odpoledne. Bylo pro ně nachystáno celkem 16 stanovišť, jako např. Halloweenská ochutnávka, Přenášení upířích očí, Vampire Hunt, Scary Reading, Halloweenská hádanka, Ghost Dancing, Věštírna, Scary Search, Halloweenský závod, Escape Death, Art Halloween, Scary body painting a samozřejmě Scary Road. Protože stanovišť bylo hodně a žáci 7. A by je všechna neobsadili, pomáhali jim žáci z 9. A, 9. B, 9. C, 7. C a jedna žákyně ze 7. B. Na organizaci Halloweenského odpoledne se tedy podílelo celkem 42 žáků z 2. stupně.

Přípravy masek, stanovišť, výzdoby a dalších věcí byly celkem náročné a měli jsme trochu obavy, abychom vše zvládli a stihli do 31. 10. nachystat. Musím ale říci, že výsledek byl pak skvělý. Všechna stanoviště byla krásně připravena a některá byla opravdu strašidelná a tajemná.

Zábavné odpoledne bylo zahájeno v 15:30 hodin v družinové tělocvičně, kde proběhlo přivítání strašidelných masek. Během písničky paní učitelky se čtyřmi žáky z 2. stupně vybrali 13 nejlepších masek, které pak byly odměněny nějakou sladkostí. Pak se děti již mohly rozprchnout na stanoviště, která pro ně byla připravena v prostorách 2. stupně.

Nejoblíbenějším stanovištěm bylo mezi dětmi jednoznačně Scary Road neboli Strašidelná stezka, která se nacházela na chodbě u jídelny. Na chodbě se shromažďovali žáci, kteří si chtěli stezku projít. Během čekání si děti vyplňovaly různá bludiště, vybarvovaly obrázky nebo si jen tak povídaly. Pak se děti přemístily na začátek Strašidelné stezky a šly si stezku projít buď ve dvojicích, trojicích nebo samy. Chvilími se chodbou nesly opravdu strašidelné až děsivé zvuky. Ale ne všichni zvládli stezku projít až nakonec. Někteří se báli tak, že se rozbrečeli a na stezku vůbec nešli nebo se z ní vrátili.

Celé odpoledne se povedlo a bylo úžasné. Už teď se těšíme na příští Halloween.

2. stupeň

Přírodovědný klokan

Olga Švajdová

I letos se žáci naší školy zúčastnili populární soutěže Přírodovědný klokan, kterou pořádá Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. Tato soutěž je zaměřená na žáky 8. a 9. ročníků, kteří mají za úkol řešit logické úlohy z různých oblastí přírodních věd, konkrétně z matematiky, fyziky, přírodopisu, zeměpisu a chemie.

Do soutěže se letos zapojilo 33 našich žáků, kteří si vyzkoušeli nejen své znalosti, ale také schopnost logicky přemýšlet a rychle se rozhodovat. Úlohy v soutěži jsou často velmi záložné a vyžadují nejen teoretické znalosti, ale také důvtip a schopnost aplikovat naučené informace na praktické situace.

Přírodovědný klokan je oblíbený nejen díky své různorodosti, ale také proto, že nabízí možnost poměřit své schopnosti s vrstevníky z celého Česka. Naši soutěžící se s touto výzvou poprali velmi dobře. Soutěž podporuje zájem o přírodní vědy a pro mnoho žáků může být inspirací pro budoucí studium v těchto oborech.

Děkujeme všem účastníkům za jejich nasazení a věříme, že v příštích ročnících soutěže budou naši žáci pokračovat v podobně úspěšném tažení!

Výsledky:

1. Antonín Horáček
2. Tereza Svobodová
3. Ema Zatloukalová

Pythagoriáda

Eva Machálková,
Laura Stávková

Ve čtvrtek 24. října 2024 proběhla na naší škole matematická soutěž Pythagoriáda, které se zúčastnili žáci z 2. stupně. Soutěž prověřila nejen jejich matematické schopnosti, ale i logické uvažování a dovednost rychle a přesně počítat. Úspěšným řešitelem se stal každý, kdo získal alespoň 10 bodů z celkových 15 možných.

Z naší školy se do okresního kola probojovali Tomáš Chudík ze 7. A a Matyáš Maňoušek ze 6. C. Oběma nadějným matematikům přejeme hodně štěstí v dalším kole.

Děkujeme za vzornou reprezentaci školy a držíme palce!

Vyzkoušej si Klokana:

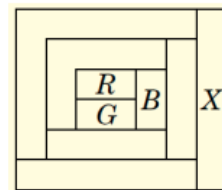
Černý bod na mapě znázorňuje velmi známé světové středisko high-tech a IT technologií. Jeho název zní:

- (A) Monument Valley
- (B) Silicon Valley
- (C) Death Valley
- (D) Gold Valley
- (E) Great Valley

Každá plocha v obrázku má být vybarvena jednou ze čtyř barev: červenou (R), zelenou (G), modrou (B), žlutou (Y). Každé dvě plochy, které se dotýkají, musí mít odlišnou barvu. Jaká je barva plochy označené písmenem X?

- (A) červená
- (B) modrá
- (C) zelená
- (D) žlutá
- (E) není možné určit

Z následujících vět vyber větu s jednoznačně správným obsahem.

- (A) Paleontologie je věda zabývající se studiem minerálů.
- (B) Etnologie je vědní obor, který studuje fungování živých organismů a procesy, které v nich probíhají na úrovni buněk a tkání.
- (C) Jednoleté rostliny během jednoho roku vykvetou, vytvoří plody a odumírají.
- (D) Všežravci jsou živočichové, kteří se živí jen masem.
- (E) Nejjedovatější houbou v České republice je muchomůrka císařská.

Exkurze vlaku Lemkin

Martin Orság, Alexandra Koupilová

Den 24. 9., potažmo 25. 9., byl den jako každý jiný. Něco však v našem krásném pochmuřelém Brně bylo jiné. Ne, nesvítilo slunce, naopak temné mraky zvěstovaly příchod děsivého mementa slova genocidy. Na hlavním nádraží byl přistaven vlak Lemkin, který dostal svůj název podle Raphaela Lemkina, autora výrazu genocida. My na ZŠ Arménská však před temnými tématy oči nezavíráme, nýbrž jim jdeme naproti. Tudíž jsme nejdříve vyzkoušeli odvahu historických nadšenců z dějepisného semináře, zkráceně DĚS. Ti se stali, nutno podotknout dobrovolně, pokusnými králíky a jako první se vypravili na tento edukační program. Ten sestával z několika zajímavých témat – život Rafaela Lemkina, genocida Arménů, hladomor na Ukrajině, 2. světová válka, genocida ve Rwandě a v Kambodži. Na závěr excelovali svými znalostmi a překvapili i samotného učitele. Bylo

rozhodnuto, do tohoto vlaku se mohou vypravit i žáci devátých tříd.

Další den se tak stalo. Žáci 9. A a 9. B vyrazili na hlavní nádraží. Ani oni nezahabli své učitele a přeci jen nějaké vědomosti z hlavy vyhrabali. Dokonce si vzpomněli i na zničení Kartága Římany, což se bere jako jeden z prvních případů genocidy vůbec. Při závěrečné debatě navíc jistý Martin Dušek oslnil svým výkonem do té míry, že zaujal i reportérku Českého rozhlasu Brno. Ta s ním udělala krátký rozhovor, takže jsme se díky jeho vědomostem stali slavnými. Pokud tedy patříte mezi posluchače Českého rozhlasu Brno... v 6 hodin ráno... Ale i to se počítá!

S nadějí očekáváme, jaké další příležitosti rozšiřování historických obzorů se nám naskytnou po zbytek roku. Pevně věříme, že nakonec se do té televize dostaneme.

Žáklady genetiky aneb Komupak se podobám Alexandra Koupilová

V září žáci 9. B navštívili vědecké výukové centrum Masarykovy univerzity. Exkurze s názvem DNA DETEKTIVOVÉ byla zaměřena na princip genetiky. V první části exkurze se žáci dozvěděli, co je to DNA, jak probíhá předávání genetické informace od rodičů a proč jsou tyto informace důležité pro vznik člověka.

Druhá část byla zaměřena na práci v laboratoři. Žáci, s pomocí odborných pracovníků, připravili vzorek, který následně zpracovali dle pokynů. Všichni žáci pracovali svědomitě a podařilo se jim oddělit DNA ze vzorku, což v našem případě byla cibule. Na památku si každý odnesl ampulku se vzorkem odděleného DNA.

Exkurze byla pro žáky zajímavou zkušeností a kdo ví, možná to některé nasměruje k budoucímu studiu přírodních věd.

Soutěžní výzva pro žáky a workshop pro pedagogy

Laura Stárková, Eva Machálková a Renata Lánská

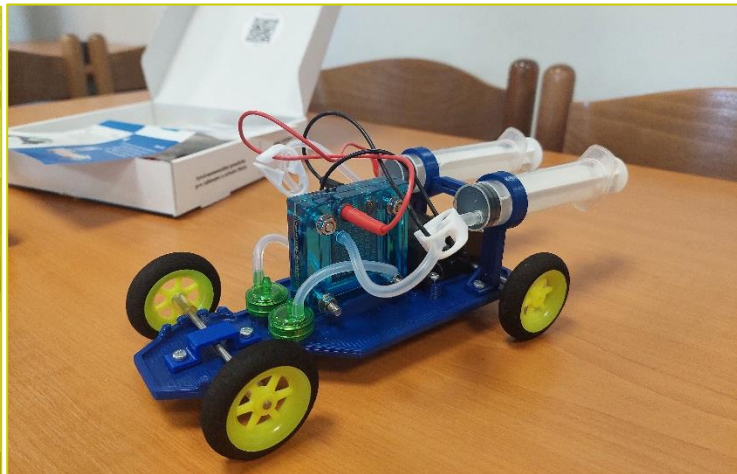

Ve dnech 30. 9. a 1. 10. jsme se spolu s vybranými žáky 9. B a 9. C zúčastnili velmi zajímavého projektu na Střední škole informatiky, pojišťovnictví a finančnictví Brno na Čichnově ulici. Byl určen nejen žákům, ale i učitelům.

Jeho cílem byla podpora digitálního vzdělávání pedagogů, rozvoj technických a týmových dovedností žáků a inovativní využití digitálních technologií ve výuce. Žáci se nejprve seznámili s programováním v Pythonu a následně pak trénovali létání s programovatelnými drony na cvičné dráze. Pro pedagogy byl připraven workshop „Využití dronů a digitálních technologií ve vzdělávání“ a prezentace technických aspektů a praktické aplikace do výuky. Akce se velmi zdařila, naši žáci ukázali své technické dovednosti, a díky svým kreativním nápadům předvedli s drony nevídanou show.

Závěrem proběhla soutěž mezi jednotlivými týmy zúčastněných škol. Všichni „programátoři“ následně obdrželi certifikáty. Do školy jsme se vrátili i s medailemi a vítězným pohárem, který získal tým ve složení Hřebíčková Ivana (9. B), Freiwaldová Simona (9. C), Macharáček Jan (9. C) a Sitte Barbora (9. C). Jejich překážková dráha byla nepřekonatelná!

Gratulace patří nejen vítězům, ale všem účastníkům!

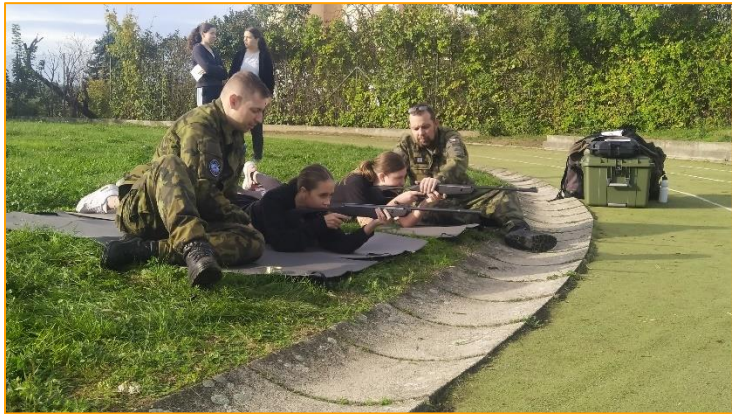

Branný den

Ivo Cenek, foto Alexandra Koupilová

Dne 10. 10. 2024 se na naší škole uskutečnil branný den, který jsme uspořádali ve spolupráci s brněnským krajským velitelstvím Armády České republiky v rámci programu POKOS.

Žáci 8. a 9. tříd měli možnost dozvědět se a vyzkoušet si na šesti stanovištích /zdravověda, překážková dráha, ukázky vojenské výzbroje a výstroje, umění přežití, střelba ze vzduchovky/, co musí při svém výcviku zvládat vojáci AČR. Branný den díky dobré organizaci a příznivému počasí proběhl ve velké pohodě a ke všeobecné spokojenosti. Proto bych chtěl touto cestou poděkovat všem, kdo se na jeho zdárném průběhu podíleli, a zejména našemu logistickému centru paní učitelce Švajdové a válečné dokumentaristce a fotografce paní učitelce Koupilové.

Halloween na 2. stupni

Jolana Hárková, foto žáci 7. A

Halloween je svátek, který se slaví 31. října. Své kořeny má ve starobylém keltském svátku Samhain, který oslavoval konec starého roku a příchod nového. Slavil se konec vegetačního období, kdy se příroda chystala k „zimnímu spánku“. Věřilo se, že v tento den se duchové mrtvých vrací na Zemi a podle toho jak člověk zemřel a jakou měl povahu mohl buď škodit, nebo pomáhat živým. Během svátku se zapalovaly ohně a lidé se převlékali do masek, aby se chránili před zlými duchy.

Obľiba slavení Halloweenu v České republice stále roste. Děti i dospělí nosí v tento den masky na obličej, strašidelné kostýmy a nejrůznější převleky plné fantazie, pořádají tematické večírky, besídky a oslavy, zdobí své domy halloweenskými dýněmi.

Na 2. stupni se tentokrát slavil Halloween až v pátek 1. 11., protože 8. ročníky měly 31. 10. jinou akci. Většina žáků přišla v nejrůznějších maskách a kostýmech. Někteří byli namaskováni tak, že jsme je ani nepoznali, některých jsme se

i lekli. V průběhu třetí vyučovací hodiny zástupci 7. A obešli třídy na 2. stupni a vyfotili žáky v jejich strašidelných kostýmech a originálních maskách. Tentýž den pak žáci ze 7. A společně s paní učitelkou třídní vybrali 10 nejoriginálnějších a nejděsivějších kostýmů.

Suverénním vítězem se stala Tereza Svobodová z 9. B se svými dlouhými nehty a skvělým hrůzostrašným namaskováním, za kterým ji nikdo nemohl poznat. Další masky a kostýmy, které nás zaujaly, měli na sobě tyto žáci: Kristýna Šulcová 6. A, Nela Němcová 6. A, Leonardo Quinati 6. C, Lara Lepková 7. A, Viola Hansgutová 9. C, Martin Dušek 9. A, Linda Spáčilová 8. C, Nikola Gregorová 8. C a Adéla Compel 8. C.

Žáci 7. A také vyhodnotili pět tříd z 2. stupně, kde bylo nejvíce dětí v maskách a kostýmech. 1. místo získala 7. B, 2. místo 6. C, 3. místo 7. A a 4. místo třída 9. B a 9. C. Nejlepší masky a třídy byly odměněny sladkostmi.

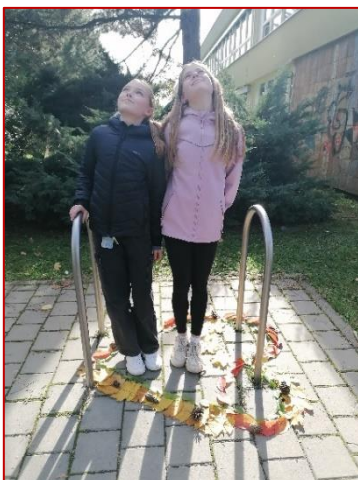
Podzimní hodina výtvarné výchovy

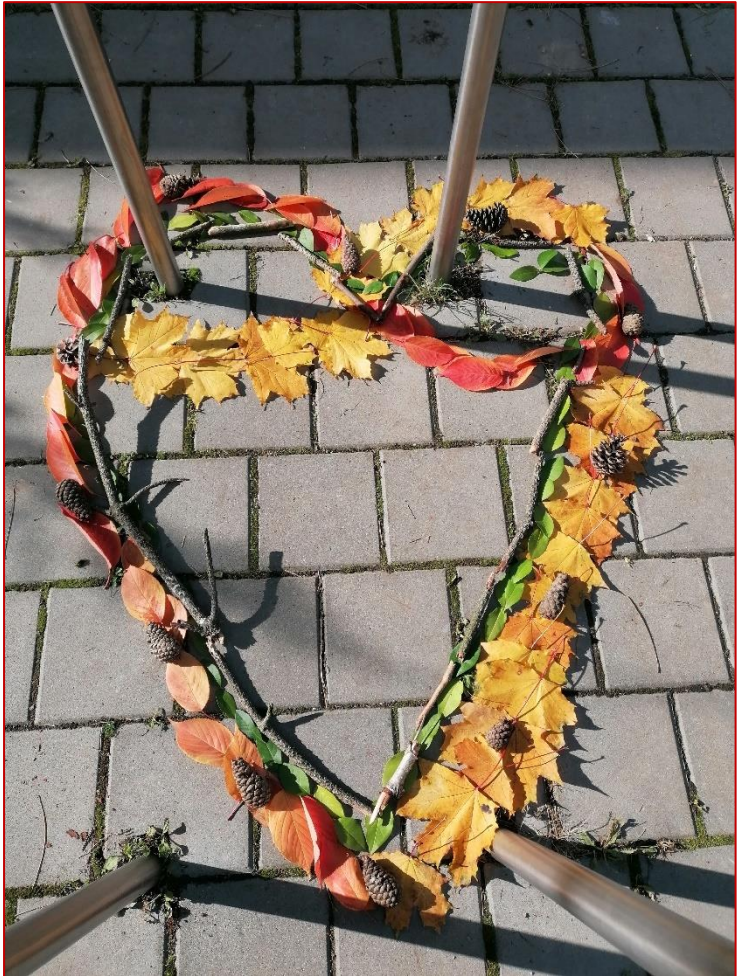
Monika Komárková

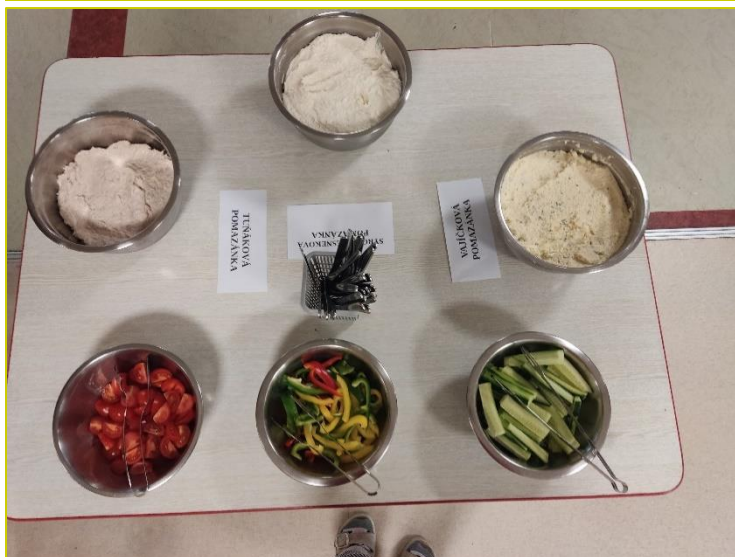
V pátek 18. 10. 2024 se uskutečnila netradiční hodina výtvarné výchovy v 6. C. Jednak byly u nás na náslechu dvě studentky výtvarné výchovy z Pedagogické fakulty MU, jednak se hodina konala venku, v podzimním sluníčku a s podzimními kulisami. Žáci byli nejprve ještě v učebně seznámeni s uměním „landartu“, sami přišli na definici termínu, viděli plno zajímavých uměleckých děl vytvořených v tomto duchu a potom se nadšeně vrhli do terénu

uskutečňovat své plány a tvořit svá umělecká díla. Cílem hodiny bylo vytvořit mandalu či jiný tvar z listů a dalších přírodnin nacházejících se před školou. Děti pracovaly ve skupinách a v poměrně krátkém čase vznikla nádherná „landartová“ díla, která byla i trefně svými autory pojmenována. Hodina se povedla a líbila se jak žákům, tak studentkám PdF MU. Podívejte se i vy na krásnou fotodokumentaci.

Dobrou chuť: Pomazánkový den :-)

Detektiv Sherlock Armexxx

1. Jak se ti líbí nová podoba Armixxu? Můžeš psát i na zadní stranu lístku.
2. Který článek se ti v tomto čísle nejvíc líbí?
3. Vyplněný soutěžní lístek vhod' do schránky Armixxu!

1. Odpověď:

2. Nejlepší článek:

Označ křížkem: Jsem...

žák

rodinný příslušník – kdo

učitel

Jméno a příjmení:
(od žáka):

Třída:

Vítězové Letní fotosoutěže Armixxu Gratulujeme!

Těšíme se

Listopad

- Bobřík informatiky
- Exkurze Policie ČR
- Přednáška Kyberšikana
- Noc bez drog
- Keramické dílny
- Knihovna Lány
- Předškoláci ve škole
- Návštěva slovinských expertů
- Přednáška Alkoholová prevence
- Veletřh středních škol
- Poznávací pobyt s partnerskou školou
- Divadlo Polárka
- Předvánoční tvoření

Prosinec

- Školou chodí Mikuláš
- Albi dílny
- Zpívání u bohunického stromečku
- Vánoční setkání mateřských školek
- Adventní atmosféra v celé škole
- Vánoční setkání s předškoláky
- Vánoční besídky se spoustou dárků

Leden

- Pexesový král v ŠD
- Lyžaři na Horní Bečvě
- Předškoláci ve škole
- Přednáška Chile
- Veletřh středních škol
- Moje první vysvědčení (1. třídy) a také Moje nejdůležitější vysvědčení (9. třídy) 😊
- Pololetní prázdniny

Uzávěrka příštího čísla:
10. ledna 2025